WASHINGTON D.C.

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXV. Ч. 73. ДЖЕРЗИ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го КВІТНЯ 1958 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 18, 1958 No. 73. VOL. LXV.

УРЯД ПЕРЕДАВ КОНҐРЕСОВІ ЗАКОНОПРОЄКТ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ПЕНТАГОНУ

ДЕМОКРАТИ ПРОТИ ЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ МІЛІТАРНОЇ ВЛАДИ І НАЗИВАЮТЬ ПРОПОНОВАНІ РЕФОРМИ ПРУСЬКИМИ

Вашингтон. — В середу 16 квітня ц. р. президент Айзенгавер передав на розгляд Конґресу урядовий проєкт закону про реорганізацію департаменту оборони. Головною метою запропонованого пляну є скріплення американської оборонної системи шляхом більшої централізації мілітарної влади й усунення непотрібних суперництв між окремими збройними силами ЗДА. Законопроєкт передбачає передусім скріплення влади і виконних та контрольних компетенцій секретаря оборони і в зв'язку з цим зменшення кількости заступників секретарів військових департаментів і асистентів оборони. В дальшому законопроєкт урегульовує організаційну систему й обов'язки шефів штабів і їхнього голови і з'ясовує справу мілітарного проводу у військових операціях. Водночас із цим законопроєкт передбачає уповноваження для секретаря оборони координувати всі праці і заходи в ділянці мілітарних дослідів і розвитку і встановляти для тієї мети окремого директора. Вкінці, згідно із внесеним до Конґресу законопроєктом, президент мав би право переносити офіцерів із одних збройних сил до других і призначувати їх на становища там, де цього вимагають мілітарні конечності. Законопроєкт у справі реорганізації Пентаґону переслав Президент Конґресові разом із своїм супровідним листом, у якому підкреслив, що пропоновані ним реформи в системі секретаріяту оборони і командувань збройних сил зобумовлені безпекою і добром нації, як теж конечністю вдержати оборонні сили ЗДА на відповідному рівні і в згоді з вимогами нових технічних досягнень.

През. Айзенгавер

Законопроєкт, хоч і не порушує справи бюджетових уповноважень секретаря оборони і не вносить ніяких змін у процедуру встановлювання оборонного бюджету, викликав уже гостру критику збоку деяких демократичних конґресменів. Особливо рішуче виступив проти централістичних тенденцій цього законопроєкту демократичний конґресмен Карл Винсон з Джорджії, який є головою комісії Палати Репрезентантів для справ збройних сил. Він назвав урядовий законопроєкт про реорганізацію Пентаґону спробою порушення конституційних уповноважень і компетенцій Конґресу і кроком до встановлення командування „пруського типу" у ЗДА. В політичних колах думають, що виступ Винсона визначає започаткування гострої боротьби між Конґресом й адміністрацією у справі пропонованих реформ.

Конґресмен Шерер проти рішень Найвищого Суду

Вашинґтон. — Республіканський конґресмен з Огайо, Ґордон Г. Шерер промовляв на річних зборах Континентального Конґресу Дочок Американської Революції і в своїй промові критикував рішення Найвищого Суду ЗДА з минулого року, яким „послабили або навіть і зовсім знищили ту ефективну протикомуністичну зброю, яка була в нашому законодавстві". — Найвищий Суд вирішив, що, згідно з законом Смита, можна карати тільки того, хто проповідує „пропаґанду чину" для насильної зміни уряду, а не тільки „віру" в цю акцію. Конґресмен Шерер твердить, що те рішення Найвищого Суду ЗДА „відмолодило комуністичну партію" в цій країні. Гадають, що думки в промові конґресмена Шерера творитимуть один пункт резолюцій, яку ухвалить цей Конґрес.

Комуністи керували страйком в Перу

Ліма, Перу. — Тепер виявляється, що минулотижневий страйк був керований комуністами, які майже два дні контролювали місто Кузко. Військо й поліція мусіли відійти до казарм, а міліція контролювала місто в четвер і п'ятницю, поки не прийшли військові підкріплення. Спілка шоферів, яку контролюють комуністи, почала була страйк на знак протесту подорожчання газоліни. Товпа атакувала поліцію, яка мусіла відступити. Ця подія в Перу пригадує, що комуністи не залишили своєї думки захопити владу в свої руки, хоч вони вічно говорять про мир.

В АМЕРИЦІ

● **15-го квітня в Музеї Модерного Мистецтва** вибухла пожежа, внаслідок якої згинула одна людина, а три жінки - відвідувачки і 28 пожежників зазнали різного роду ушкоджень. На щастя, тільки 6 мальовил (із них два образи Клода Моне) із усіх 11,000 були знищені. Матеріяльні втрати оцінюють на 300,000 долярів.

● **Суд присяжних** в Ню Йорку визнав винними в убивстві другого ступня 17-річного Альвареза Луїса і 18-річного Чарлза Гортона. Згідно з законом їм припадає кара ув'язнення від 20 років аж до кінця життя. Суд визнав винними в ненавмисному вбивстві 19-річного Лероя Бурча і 17-річного Леонція Девіана. Їм припадає кара ув'язнення до 15-ти років. Жертвою цих юних ґанґстерів, членів зграї „Єгипетські Смоки", упав 15-річний Майкел Фармер, хворий на поліо.

● **У Каліфорнії**, керований з віддалі літак втримався в повітрі 3 години і 29 хвилин, побивши совєтський рекорд, який становив 3 години і 6 хвилин. Літак кружляв над Ван Нюйсон, на висоті 500 стіп.

● **Прихильники кубинського** провідника Фіделя Кастра вдерлися до будинку Кубинської амбасади в Буенос Айресі (Арґентина) і, погрожуючи револьверами, забрали багато урядових паперів та пашпортових книжечок.

● **Президент Айзенгауер** промовлятиме 20-го травня в Ню Йорку в готелі „Астор" на конференції „економічної мобілізації". Гадають, що Президент у своїй промові розвине ширше думку, висловлену на зборах республіканських жінок, про те, „що головною пружиною нашої економіки є не уряд, а довір'я до приватної ініціятиви та її енерґії".

Айзенгавер підписав закон про видатки на будову шляхів в сумі 1.8 більйона

Вашингтон. — Президент Айзенгавер 16-го квітня підписав закон про видатки на будову шляхів в сумі 1,800,000,000 долярів, який Конґрес ухвалив на те, щоб скріпити економіку країни. Але Президент висловив невдоволення з деяких пунктів того закону, головним чином із того, що той закон передбачає, щоб федеральний уряд видавав на будову шляхів два рази стільки, скільки мають видати стейти, а дотеперішня практика вимагала, щоб і федеральний уряд і стейти фінансували автостради по половині. Президент боїться, щоб ця зміна не була прецедентом на майбутнє, бо її можна б виправдати в новоухваленім законі тільки теперішньою економічною кризою. Президент заявив на пресовій конференції, що він в засаді не є проти того, щоб зменшувати прибуткові податки, але він мусів би перед тим бути переконаним, що це конче потрібне для підтримки економіки. Недавно колишній президент Гаррі С. Труман пропонував зменшити податки на 5 більйонів долярів. Якщо економіка не поліпшиться в найближчих місяцях, то Президент заявив, що уряд предложить проєкт про зменшення прибуткових податків. Президент сказав, що його уряд думає не тільки про те, як би то зліквідувати економічну затримку, але також і про те, щоб не збільшувати інфляційної тенденції доляра тим способом, що уряд видаватиме більйони долярів, одночасно збільшуючи федеральне заборгування. Айзенгавер сказав, що він не погодиться на те, щоб висилали в космічні простори ракету з людиною, яка мала б вернутися назад, поки не устійнить із науковими дорадниками, що такий лет дійсно можливий і корисний. Президент гостро виступив проти пропозиції одного конґресмена, щоб він (Президент) обмежив свою гру в ґольфа та відвідав кілька малих містечок, щоб побачити, що значить економічна рецесія. Айзенгавер відповів на запит журналіста в цій справі таке: „Ні знаю, хто є тим конґресменом, але скажу вам таке: Я, можливо, відвідав більше, на багато більше, малих містечок, сіл і фарм, ніж той конґресмен" (Тим конґресменом є Джеймс С. Райт — демократ із Тексасу).

Сенат признав один більйон на позички для публічних робіт

Вашингтон. — 16-го квітня Сенат більшістю 60-ох до 26-ох голосів ухвалив законопроєкт про видання одного більйона долярів на позички для публічних робіт. За ці гроші самоуправи могли б почати будови найконечніших об'єктів і тим способом оживити економіку країни, збільшуючи нові варстати праці. Республіканські сенатори старалися зробити той законопроєкт більше консервативним, але провідник демократів сенатор Линдон Б. Джансон сказав їм, що не можна з цієї справи „робити політики", бо „господарська знижка — це не партійна справа". — Інший пропонований засіб на поборювання рецесії такий: Колишній демократичний голова Ради Федеральної Резерви Маррінер С. Еклес закликає до зменшення податків на 6-7-ох більйонів долярів. Він зізнавав на Сенатській Фінансовій Комісії. Але сенатор Вільям Ф. Новленд заявив, що, на його думку, Конґрес цього року не ухвалить зменшення прибуткових податків.

У ЗДА плянують випродукувати „найчистішу" бомбу — в СССР за це не дбають

Вашингтон. — Директор військового відділу Комісії Атомової Енерґії генерал бриґади Алфред Д. Старбирд зізнавав на Сенатській Комісії для Справ Роззброєння, що ЗДА у власному інтересі і в інтересі своїх европейських союзників стараються випродукувати такі атомові й водневі бомби, які мали б якнайменше радіяції. Це роблять вони тому, бо своїх атомових бомб сподіваються вживати в ЗДА для поборювання совєтських літаків і керованих ракет, а також можуть ними послуговуватись в Европі, де від атомової радіяції могли б потерпіти американські союзники. СССР не дбає зовсім про те, щоб мати атомові бомби з малою радіяцією, бо він плянує бути аґресором і думає скинути свої радіоактивні бомби на терени ЗДА зараз після того, як Москва накаже почати третю світову війну. Тому ЗДА не можуть припинити пробних експльозій атомових бомб, бо хочуть випродукувати такі бомби, які мали б якнайменшу радіяцію.

● **Едвард Стрельцов**, „ас" совєтських футболістів, прислав до „Комсомольської Правди" покаянного листа, признавши рацію проводові комсомолу, що затаврував його, як п'яницю і стягнув з репрезентаційної совєтської футбольної дружини.

Армія домагається грошей, щоб випустити людину в ракеті на висоту 150 миль

Вашингтон. — Директор технічного розвитку при аґенції керованих ракет д-р Вернгер фон Бравн заявив на Конґресовій Комісії, що армія пропонує випустити людину на висоту 150 миль в ракеті „Редстон" впродовж одного тільки року, якщо департамент оборони признає на цю ціль відповідні фонди. Людина була б приміщена в окремій кабіні яка була б причеплена до носа ракети, і той людський пасажир летів би зі скорістю 3,500 миль на годину. Ця капсуля відорвалася б від ракети і при допомозі аеродинамічної гальми сповільнила б свою швидкість при вході до земної атмосфери. При самому кінці цієї подорожі треба б послужитись парашутом. Члени Комісії в Палаті Репрезентантів, яка цікавиться справами астронавтики й космічними просторами, з ентузіязмом прийняли цю вістку й заявили, що рекомендуватимуть оборонному департаментові, щоб видав фонди на цей проєкт. Фон Бравн заявив, що все є готове (є численні добровольці на той лет), тільки треба 10,000,000 долярів на здійснення цього пляну. Але д-р Джан П. Геґен заявив, що подорож на Місяць — це не така проста справа, бо треба буде перемогти людині високу радіяцію та відсутність ваги в космічних просторах. Д-р Геґен є директором проєкту „Ванґард".

КАРДИНАЛ СТРІЧ ВИХАВ ДО РИМУ ОБНЯТИ СТАНОВИЩЕ ПРОПРЕФЕКТА КОНҐРЕҐАЦІЇ ДЛЯ ПРОПАҐАНДИ ВІРИ

Шикаґо, Іллиной. — 70-річний кардинал Семюел Альфонсус Стріч 15-го квітня виїхав до Риму, де має обняти високе становище пропрефекта Конґреґації для Пропаґанди Віри, на яке Папа Пій XII найменував його 1-го березня ц. р. Кардинал Стріч став першим американцем, який стає членом римської Курії, найвищого тіла, що керує Католицькою Церквою в цілому світі.

У Парижі нараджуються 14 військових міністрів НАТО

Париж. — Від останнього вівтірка 15-го ц. м. нараджуються у Парижі міністри оборони 14-ох держав НАТО. 15-та держава — Ісляндія — не має власних збройних сил. Головною темою триденних нарад є пристосування стратеґії до атомово-ракетної зброї і, у зв'язку з цим, визначення висоти кожного з трьох основних родів збройних сил. У товаристві кожного міністра оборони знаходяться високі військовики даних країн. У першому дні нарад розпочато дискусію над звітами головного команданта збройних сил НАТО, генерала Лоріса Норстеда. За твердженням преси, ген. Норстед домагається мінімум 30 піхотних дивізій, необхідних на його думку для оборони Европи проти можливої совєтської ґресії, бе уваги на атомово-ракетну зброю. Адмірали Джірол Райт (ЗДА) й Гю Ґрентгем (Англія) звертали увагу на наявність 500 совєтських підводних човнів та на збільшування того числа по 100 човнів щорічно. Головним речником теорії, що головний натиск в новітній стратеґії мусить лежати на атомовій зброї і що наземне військо не гратиме великої ролі у новій війні, є англійський міністер оборони Дункан Сандіс, автор минулорічної Білої Книги, в якій з'ясовано нові принципи англійської стратеґії.

Посередництво ЗДА й Англії у спорі Франції з Тунісією скінчилось невдачею

Париж. — Коли французький парлямент відкинув у вівторок 15-го ц. м. рішення уряду вступити у безпосередні переговори з Тунісією на плятформі, що її виготовили мирові англо-американські посередники, то — очевидно — тим самим ця посередницька місія скінчилась невдачею. Американський дипломат Роберт Морфі й англійський дипломат Геральд Білі, десиґновані до тієї місії, склали коротку працьальну візиту французькому міністрові закордонних справ Християнові Піно, після чого відлетіли до Лондону, звідкіля Роберт Морфі мав через день вернутися до Вашинґтону. Це мирове посередництво було подумане, як засіб, щоб оминути публічну дебату над французько-туніським спором в Об'єднаних Націях, бо така дебата принесла б користь тільки Совєтам. — Президент Айзенгавер ствердив на своїй останній пресовій конференції, що твердження членів французького парляменту, наче б ЗДА старалися накинути американський погляд Франції в справі північної Африки — „позбавлений всяких підстав". Президент пригадав, що ще від кінця першої світової війни у Франції нарікали на „американського Шейлока" (лихваря з Шекспірової п'єси „Венецький купець") нібито з приводу фінансових вимог ЗДА до Франції з часу першої світової війни. Це постійний французький „коник" — назвав Президент.

Аденауер на відвідинах в Англії

Лондон. — Канцлер Західньої Німеччини д-р Конрад Аденауер прилетів в середу 16-го ц. м. до Лондону на триденні наради з англійським урядом. У товаристві 82-річного канцлера прибули міністер закордонних справ д-р Гайнріх фон Брентано і міністер господарства д-р Людвіґ Ерґард. Головні теми нарад між головними керівниками Німецької Федеративної Республіки і Англії є справа проєктованої нової конференції „на вершинах" та питання практичної реалізації постанови про вільну торгівлю між 17 европейськими державами. Для Німеччини завжди на першому пляні стоїть справа з'єднання і вона під цим кутом розглядає всі інші справи. Тому, що в Англії існує більший, ніж в Америці натиск публічної опінії на уряд, щоб перевести нову конференцію „на вершинах", Німеччині залежить на тому, щоб Англія й ЗДА „не вирікалися" справи з'єднання Німеччини, що її взагалі не хоче заторкувати Москва. Водночас, Німеччина не є проти такої нової конференції голів урядів 4-ох великодержав, бо вона сподівається покращання можливостей для розв'язки проблеми з'єднання її земель, коли б настала краща „міжнародна атмосфера" і коли б Совєти, позбувшись страху перед відродженням німецького мілітаризму, були схильніші для розмов про з'єднання німецьких земель.

● **Данська княжна Марґарита** святкувала в середу своє 18-річчя, а через тиждень після того на короткий час стане реґенткою Данії, коли її батько, король Фредерик IX, відвозитиме свою молодшу доньку Бенедикту в Англію до школи. Під час його неприявности княжна Марґарита прийме генерального секретаря НАТО Генрі Поля Спаака і головуватиме на офіційних засіданнях, що вимагають участи короля.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Виставку книжкової графіки**, влаштовану Об'єднанням Мистців Українців в Америці при співпраці ОПДЛ і Редакції „Веселки" в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку, продовжено до неділі, 20-го квітня. В той день виставка буде відкрита від год. 12-ої вполудне до 10-ої ввечорі. В п'ятницю, 18-го квітня, о год. 8-ій ввечорі буде в Л. М. Клюбі обговорення тієї виставки, яку можна вважати доказом великого, в еміґраційних обставинах прямо подивугідного досягнення одної з важливих ділянок української культури.

● **Сесія УВАН у Канаді присвячена пам'яті П. Филиповича** визначного українського поета й літературознавця, зліквідованого большевиками, відбудеться в Вінніпеґу в УНДомі в неділю дня 27-го квітня ц. р. Як доповідач виступить брат поета інж. Олександер Филипович, що приїде для цього спеціяльно з Міннеаполісу з Америки. Він говоритиме на тему „Павло Филипович — людина, науковець і поет". З нагоди сесії УВАН відбудеться виставка творів і новіших видань П. Филиповича й будуть рецитовані твори поета. Недавно УВАН у Канаді перевидала розвідку Филиповича п. н. „Українська стихія у творчості Гоголя".

● **Проф. Рудницький одержав** наукову стипендію новоствореної наукової фундації в Оттаві „Канада Кавнсил". Він є одиноким українцем між 20-ма науковцями, що вперше дістали ці стипендії у провінції Манітоби. Проф. Рудницький одержав цю стипендію на продовження своїх ономастичних студій (з поля канадійського назвознавства) і візьме участь у з'їздах канадійських славістів і мовознавців в Едмонтоні в червні цього року, а опісля відвідає місцевості в західній Канаді для збирання наукових матеріялів для своїх студій в ділянці ономастики. Як відомо, проф. Рудницький є автором багатьох праць із ділянки назвознавства і видавцем серії УВАН „Ономастика" (досі 15 випусків).

● **Український Жіночий Союз у Відні** відновив свою діяльність. Започатковано щомісячні клюбні збори, на яких відбуватимуться доповіді, мистецькі виступи, тощо. На перших зборах д-р Прісневська-Зощук прочитала доповідь на тему „Ідеологічні позиції і завдання УЖС". На других зборах було вшановано пам'ять Ольги Кобилянської.

● **Літні курси української мови й літератури для вчителів державних і рідних шкіл у Канаді й ЗДА** відбудуться в місяцях липні й серпні ц. р. в Літній Школі Манітобського Університету. За курси дістануть учасники повний академічний кредит після складення відповідних іспитів. Університет дбає про харч і приміщення студентів, що приїздять на студії з-поза Вінніпеґу.

ПРЕЗИДЕНТ ГОТОВИЙ „РИЗИКУВАТИ" УЧАСТЮ В КОНФЕРЕНЦІЇ „НА ВЕРШИНАХ"

АМБАСАДОРИ ТРЬОХ ЗАХІДНІХ ВЕЛИКОДЕРЖАВ У МОСКВІ МОЖУТЬ НЕГАЙНО РОЗПОЧАТИ ПЕРЕГОВОРИ З СОВЄТСЬКИМ МІНІСТРОМ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер признав на своїй останній пресовій конференції в минулу середу 16-го квітня ц. р., правду кол. державному секретареві за часів Трумана, Дінові Ачесонові, який два дні тому висловився дуже критично про доцільність безпосереднього анґажування президента З'єдинених Держав в конференціях голів урядів. Однак водночас през. Айзенгавер заявив, що він „готов узяти риск своєї участи в новій конференції на вершинах, якщо це одинока дорога до миру". Водночас Президент підтримав державного секретаря Доллеса в його гострому критицизмі супроти зловживання Совєтами дипломатичних зв'язків між державами для цілей совєтської пропаґанди. Запитаний журналістами у цій справі, Президент пояснив ближче, що ось напр. кореспонденція між головами урядів є завжди строго довірочною річчю. Коли ж Совєти висилають довжелезні листи до західніх прем'єрів (і до самого Президента) та негайно їх оприлюднюють, то це діється з очевидною пропаґандивною ціллю. Тому — заявив Президент — такі совєтські листи не береться так поважно, як їх треба би брати, коли б не було того пропаґандивного моменту.

Згідно з становищем, що його зайняв був Президент на цій його останній пресовій конференції, ЗДА, Англія і Франція повідомили совєтський уряд нотою з середи 16 ц. м., що амбасадори цих трьох держав у Москві є готові вже від четверга 17 ц. м. розпочати переговори з совєтським міністром закордонних справ над підготовленням конференції „на вершинах". Водночас три західні держави ще раз підтвердили своє давнє становище, що ця підготова мусить охопити мериторичний розгляд справ, що про них була б мова на конференції „на вершинах", щоб згори запевнити тій конференції успіх. Західня нота звертає увагу, що міністри закордонних справ не можуть довгий час перебувати поза кордонами своїх країн і тому вже амбасадори мусять переговорити з совєтським урядом справи, що їх мали б розглядати міністри та потім голови урядів. Західня нота покликалась при цьому на давнього листа Булґаніна, який признавав був потребу „зосередження на важливих проблемах", щоб осягнути „деякий ступінь певности щодо позитивної їх розв'язки у відповідному часі".

У Ґані відбувається з'їзд африканських держав

Акккра, Ґана. — У столиці молодої муринської держави Ґана відбувається від вівтірка цього тижня, 15-го квітня, конференція представників африканських незалежних держав. Ініціятиву до такої конференції дав був прем'єр Ґани, Кваме Нкрумаг, який запросив був всіх голов урядів. Однак перший відмовився єгипетський президент та прем'єр в одній особі, Гамель Насер, який в цих днях збирається їхати з візитою до Москви, а за ним відмовились і інші прем'єри. Таким чином фактично цей з'їзд перетворився в конференцію міністрів закордонних справ 5-ох арабських і 3-ох муринських держав Африки. Учасниками є З'єдинена Арабська Республіка (Єгипет і Сирія), Судан, Лібія, Тунісія і Марокко, як теж муринські держави Ліберія, Ґана і Етіопія. Прибули теж націоналістичні представники альжирських арабів, з французького Камеруну й Сомалі та з італійського протекторату. Предметом нарад є справа кольоніялізму, політичні, культурні й господарські взаємини, розвиток хліборобства і т.п.

У Женеві рішено, що територіяльні води матимуть ширину 6 миль

Женева. — На міжнародній конференції для виготовлення нового морського законодавства ЗДА, всупереч своєму первісному становищу погодились, щоб територіяльні води, які до цього часу простягались на три милі від берегів, надалі простягались на шість миль. Щодо дальших шістьох миль, то рибалки тих держав матимуть право риболовлі в такій поширеній 12-милевій зоні, які ділли на тих водах правильно найменше протягом останніх десятьох років. ЗДА встановили були тримилеву ширину для територіяльних вод ще 1793 року. Тоді мірилом був засяг гарматніх стрілен. На поширення цієї зони наполягали в Женеві малі держави, які хочуть таким чином захоронитись проти рибальських операцій чужих великих держав на їхніх водах. ЗДА були спершу проти такої реформи з стратеґічних мотивів, але остаточно відступили від дальшої опозиції, щоб не зривати конференції. Ця постанова має ще дістати апробату від двох третіх з 68-х приявних на Женевській конференції делеґатів.

У СВІТІ

● **Аруна Асаф Алі**, 49-річна індійка, колишня комуністка, вдова першого амбасадора Індії у Вашинґтоні, — перша жінка, яку обрано на становище посадника столиці Індії, Ню Делі. Як член міської ради, вона дістала 56 голосів керівної Конґресової партії і голоси соціялістів та комуністів, проти 28 голосів, що впали на правого кандидата Гарі Чанла.

● **Єлисавета II** головувала на засіданні, присвяченому розглядові справи нового англійського преліміваря бюджету. За традиційним звичаєм, поки уряд внесе проєкт нового бюджету до парляменту, англійський монарх мусить бути докладно поінформований про бюджет. Справи державного бюджету в Англії строго засекречені, поки не почнуться про нього публічні дебати в парляменті.

● **Геррі Дейвіс**, „світовий громадянин ч. 1", заявив, що його 10-річна кампанія за скасування кордонів між державами та признання одинакового „світового громадянства" мешканцям усіх країн світу — скінчилася невдачею. Признавши це, 36-річний багатій-авантюрист, що десять років тому подер був свій американський пашпорт, за згодою консуля ЗДА в Неаполі — відплив до ЗДА. Італійські власті були раді, що позбулися постійного мешканця своїх в'язниць, раз-у-раз обвинувачуваного за пашпортові обманства. Дейвіс, який у своїх мандрах розтринькав великі гроші, мав тепер у кишені 80 центів.

● **Оркестра Італійської державної радіовисильні** під проводом славного диригента Артура Родзінського, дала спеціяльний концерт симфонічних творів у Ватиканському палаці для Папи Пія XII. Концерт передавали через телевізію, і телевізійні глядачі мали нагоду бачити Папу.

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НОВА КРИЗА У ФРАНЦІЇ

Протягом дванадцятьох років 24 уряди, себто пересічно що півроку новий уряд — це такий люксус, що його на довшу мету не всилі витримати ні одна держава у світі. І самі французи і всі їхні приятелі та вороги у світі цікаві, як довго триватиме такий стан і коли саме прийде момент, коли всім членам палати депутатів стане ясно, що вже неможливо далі продовжувати цю забаву. Здавалося б, що, коли після упадку уряду Моріса Бурже-Монорі 30 вересня 1957 року треба було аж 37 днів, щоб скласти новий уряд Фелікса Ґаяра, у Франції настало деяке протверезіння. Парлямент прийняв той закон про реформу альжирської адміністрації, на якому саме й провалився Монорі. Так само затверджено Ґаярові дальші декрети в боротьбі проти інфляції і торговельного дефіциту. Були вигляди, що Ґаяр зможе перевести й зміну конституції, яка зменшила б можливості урядових криз, поки парляментарна опозиція не виступить з концепцією нового уряду, опертого на іншу парляментарну більшість. Але поки Ґаяр зміг перевести таку реформу — він зазнав тієї самої долі, що і його попередники: випадкова й найбільш неприродна опозиційна більшість, створена з взаємно суперечних лівиці й правиці — комуністів, з одного боку, та пужадистів і де-ґолістів (формально з так званої Незалежної партії) з другого, провалила його уряд, ні трохи не турбуючись питанням „що далі?"

Єдині комуністи, що з-правила приєднуються до кожної міжпартійної комбінації, яка спричиняє нову кризу уряду у Франції, роблять це пляново і свідомо: бо кожна така криза сприяє хаосові й анархії, поглиблює господарську кризу і послаблює закордонний престиж Французької Республіки, а це лежить в інтересі Москви, безпосереднього зверхника й наказодавця комуністичної партії Франції. Зате невідомо, чи всі інші посли, що голосували в минулий вівторок 15 ц. м. проти уряду Ґаяра, зробили це пляново, чи керувалися своїми почуваннями і неґацією без пляну.

Річ ішла тепер про Тунісію — вступити у переговори з нею, не заторкуючи проблеми тунісько-альжирського кордону, як це радили „посередники доброї волі" — американський дипломат Роберт Морфі і його англійський колеґа Ґералд Білі — чи здискваліфікувати американсько-англійське посередництво й завернути до політики „твердої руки" супроти Альжиру та всіх тих його арабських сусідів, які мусять сприяти альжирському визвольному рухові. Ґурра-патріотичні почування французьких послів були проти Америки, що нібито хоче „заступити Францію у північній Африці", і проти „зрадливого Альбіону", і проти „невдячного" туніського президента Бурґуїби. На психологічному тлі жалю до всіх, тільки не до себе, за невдачі своєї політики, демагогічні промови мусіли мати більший успіх, аніж тверезі й непопулярні перестороги Ґаяра. І тому вислід голосування був 321 „проти" і 255 „за", з практичним наслідком — двадцять п'ята криза уряду у Франції.

При теперішньому складі французького парляменту у вислідї виборів з 2 січня 1956 р., неможливо скласти таку більшість, яка спиралася б на ясній політичній і економічній програмі. Комуністи є найсильнішою групою з 144 мандатами, „незалежні" і крайня правиця (пужадисти й роялісти) мають майже стільки ж послів, а три демократичні партії (соціялісти, соціял-радикали й католицькі народні республіканці) — 226 мандатів. Комуністи й правиця завжди можуть провалити уряд центру, соціялісти й комуністи завжди можуть унеможливити уряд центро-правиці, а зберегти на довший час компроміс між соціялістами та правими „незалежними", — неможливо, — як це саме й виявив приклад з урядом Ґаяра. Тому вигляди на швидке створення нового уряду — мінімальні, а нові вибори без попередньої зміни конституції — це також рисковний експеримент.

У цій ситуації невідомо, чи на першому пляні стоїть у Франції проблема війни-миру в Альжирі і взагалі політики в північній Африці, чи — радикальна зміна системи правління. Деякі коментатори твердять, що правиця зумисне спричинила кризу, щоб промостити шлях повороту до влади — генералові де-Ґолеві, з перспективою завішення на кілок конституції з 13 жовтня 1946 року, що проголосила 4-ту Республіку. Комуністи ніби рахуються з такою можливістю, але й прихід до влади реакції був би для них чудовою нагодою для страйків, демонстрацій чи навіть громадянської війни. Однак Франція не всилі дозволити собі ані на політичний чи економічний ізоляціонізм, ані на авторитарно-реакційні експерименти, ані на уряд „народного фронту" з комуністами. І тому й ця нова криза — не логічна. Вона була грубою помилкою, а політичні наслідки такої помилки — сумні для Франції.

РЕВІЗІОНІЗМ І ХРУЩОВ

Започаткована останніми місяцями Москвою кампанія проти т. зв. ревізіонізму не вгаває. Совєтські часописи й журнали, як і комуністичні газети в західньому світі, не перестають друкувати статті і матеріяли, що в них комуністичні теоретики й ідеологи намагаються на всякі лади протиставитися цій найгіршій і найповажнішій, з їхнього погляду, загрозі для комуністичної ідеї і світового комунізму взагалі.

Згідно з міркуваннями комуністичних теоретиків і ідеологів, суть ревізіонізму виявляється в тому, що він пробує зревідувати деякі із основних позицій комуністичної, чи точніше марксівсько-ленінської доктрини. Прихильники ревізіонізму — це здебільша донедавні члени комуністичних партій, або ж прихильники комунізму з різних лівих соціялістичних партій. Вони виступають за зреформування марксизму, який, на їх думку, перестарів і засад якого не можна застосовувати сьогодні в практичному житті, відкидають партійний централізм і право російського комунізму на провід в комуністичному русі, мовляв, московський комунізм не може бути зразком для комуністичних рухів в інших країнах. З другого боку, ревізіоністи нібито ставляться примирливо до сучасного капіталізму, вважаючи, що капіталізм мирним шляхом переходить поступовий розвиток, який веде до здійснення соціялізму. І тому вони заперечують конечність пролетарської революції і диктатури пролетаріяту.

Така, коротко беручи, суть ревізіонізму, як його хочуть представити читачам совєтські газетярі. Тим часом на ділі під ревізіонізм провід КПСС і проводи комуністичних партій на Заході підтягають всі прояви опозиції і незадоволення з комуністично-партійної політики в буржуазних державах і з комуніст. режиму в Совєтському Союзі та в країнах „народних демократій". Коли судити із совєтської преси, ревізіонізм дуже поширений і сильний рух, особливо у таких комуністичних країнах, як Югославія та Польща, і має своїх прихильників і симпатиків навіть у Совєтському Союзі.

Поборюючи ревізіонізм, московські комуністи і їхні підручні із західніх та „народно-демократичних" компартій частенько протиставлять його догматизмові чи пак ретроградству деяких досі провідних комуністичних діячів, не з'ясовуючи ближче, в чому суть цього догматизму і як він виявляється. Із спорадичного нав'язування цього догматизму антипартійній групі „талмудистів" Молотова-Маленкова-Кагановича - Шепілова можна тільки догадуватися, що йде в цьому випадку про типових совєтських „правоухильників", або противників пріоритету в розвитку важкої промисловости.

Розмальовуючи у найжахливіших барвах опудало ревізіонізму, автори друкованих на цю тему статтей намагаються, всупереч усякій логіці і дійсному станові речей, пов'язати його із старими антимарксівськими — „дрібнобуржуазними" і „право-соціялістичними" доктринами, мовляв, він такий же старий, як і марксизм, бо проти його „положень" боролись не тільки Маркс й Енгельс, але навіть Кавтський і Реннер...

Водночас із цим у совєтській пресі промовчується дуже скрупулятно той факт, що виник такий зненавиджений і так завзято поборюваний проводами КПСС й інших компартій світу ревізіонізм щойно після 20-го з'їзду КПСС (в лютому 1956 р.), зокрема після промови Хрущова про злочини Сталіна і започаткованої у зв'язку з цим самим же Хрущовим „боротьби із культом особи", значить із акцією розвінчування Сталіна. Ця десталінізаційна акція спричинилася чи не найбільше до виникнення ревізіонізму, особливо ж до відмови ревізіоністів визнавати проводом світового комунізму комуністичну партію Совєтського Союзу і його столицю Москву. Тому теж, якщо батьками ревізіонізму вважати здійснювану деґенератом Сталіним комуністичну ідею і будований на її базі комуністичний режим, то акушером при народинах того ревізіонізму був таки сам... Хрущов. Він, а не хто інший, допоміг визволитися сумнівам і „єресям" всередині комуністичних партій, що їх тепер з такою наполегливістю і з такою витратою зусиль доводиться поборювати йому ж самому й очолюваному ним режимові. Тому останні два роки діяльности Хрущова проходять під знаком розпачливих й акробатичних намагань затискувати наново шрубу комуністичного режиму, і цим тільки можна вияснити його рішення вернутися не лише до метод Сталіна у здійснюванні компартійної політики, але й до наслідування його, як одноособового диктатора.

В одній із останніх статтей „Правди" (з 7 квітня ц. р.), спрямованих проти ревізіонізму, автор її якийсь Т. Тімофєєв, пригадує цитовані Марксом слова Геґеля, що історичні події і постаті появляються двічі, додаючи „... другий раз у вигляді фарсу". Тімофєєв намагається нав'язати ці слова ... ревізіонізмові. Але ж для кожного, хто навіть не надто основно спостерігає розвиток подій у Совєтському Союзі, ясно, що ці слова стосуються в усій своїй основі й засягу передусім до Хрущова, постать якого й сучасна політика заслуговують чи не найвірніше на визначення фарсу. Це ж недаремно і небезпідставно американський комік Боб Гоп назвав Хрущова „найвидатнішим із сучасних коміків світу".

КОЛИ ПАДАЄ В ПУЩІ..

Коли падає в пущі смерека —
Озиваються гомоном гори,
Полонина зелена далека
І глибокі ізвори.

Коли ловчий оленя влучає —
На його передсмертне зітхання
Озивається в хащах безкрає
Непорушне мовчання.

А коли самотою нічною
Пісня в серці твоєму заб'ється,
Будь спокійний —
на пісню луною
Цілий світ озоветься.

Л. ПЕРВОМАЙСЬКИЙ

Микола Чировський

ПРО ЕКОНОМІКУ Й РЕЦЕСІЮ

Здається, що американське правління, безпосередньо чи посередньо через Федеральну Резервову Систему, вжило вже всіх заходів дрібнішого „калібру" для поборення обнижки господарської кон'юнктури. Зокрема, змобілізовано і „вислано в бій" в ім'я економічного поліпшення низку складових факторів т. зв. монетарно-кредитової політики для господарського збалянсування країни. А саме, звільнено понад п'ятсот мільйонів долярів заморожених кредитів, обнижено редисконт до 1¾ відсотка, зредуковано законні банкові резерви всіх родів банків, що входять в склад Резервової Системи, в кількох випадках виключено вимогу завдатків в купівлі на кредит. І так можна б оцінювати, що тими заходами добавлено біля п'яти мільярдів долярів кредитів для потреб виробництва і споживання. Розуміється, що і кошт кредитових фінансувань обнизився.

Крім оцих метод, вжито і дечого із ділянки т. зв. фіскальної стабілізаційної політики, а саме — поширено в поодиноких випадках виплати для безробітних, зорганізовано в декотрих містах навіть харчову підмогу для потребуючих, і призначено вже фонди на деякий рід публічних робіт. Тут маємо на думці заплянування більйонових фондів на будову шляхів.

Покищо не вжито ще „важкого калібру" заходів фіскальної політики, а зокрема обнижки податків і негайних га на велику скалю закроєних державних робіт. Президент та інші високі урядовці американської адміністрації постійно відпекуються від цих останніх, вельми радикальних заходів, а передусім від обниження податків, мовляв, ще час на це, і що по суті, їх нема потреби вживати, бо господарське поліпшення ось-ось уже на порозі. Тут треба згадати останні вискази секретаря праці, Мічелла, і секретаря фінансів Андерсона. Чи оправданий тут оптимізм?

Існує в економічній науці т. зв. психологічна теорія економічних коливань, оформлена британським економістом Піґоу, яка намагається зокрема, натугу просперитету і суворість кризи пояснити психологічними процесами спільноти, передусім виявами оптимізму та песимізму. У вульгарній інтерпретації, це означає, що песимістичні настрої можуть вмовити в спільноту кризу і економічну депресію, а оптимізм може причинитися до господарського поліпшення і корисної кон'юнктури.

Ніде правди діти, в сьогоднішній скомплікованій економічній системі, побудованій на передбачуванні, спекуляції і кредиті, це теорія слушна. І цього, так би мовити, психологічного стабілізаційного засобу, попри монетарно-кредитову політику, вживає адміністрація. І так правління вже з початком лютого цього року заповідало економічне поліпшення в березні, щоб спільноту піднести на дусі. Логічно це було роблено. Бо є два сезони в році преважні для господарської кон'юнктури — рання весна і рання осінь. Вони визначають собою важливі економічні зміни впродовж року: приготування до сільсько-господарських робіт, переведення одежевої індустрії на рейки зимової продукції, приготування до пори вакацій і т. ін., весною, та потреба цілої низки заходів для процесування жнив і зборів, та й фінансування надзвичайно оживлених господарських операцій поміж жнивами, Святом Подяки і Різдвом, — осінню. Будучи важливими факторами в розвитку народного господарства на протязі року, рання весна і рання осінь є теж дуже господарсько „виделікаченими" моментами. Тому було дуже важко спинити й виключити надмірний песимізм в той час серед американського загалу.

Хоча в березні ще пересічний громадянин ніяк не бачив господарського поліпшення, Президент заговорив, що мов би рецесія вже досягла свого найнижчого рівня, і що економічна звишкова тенденція почалася. На чому були побудовані такі заяви? Передусім, продаж сільсько-господарських машин дуже пожвавішав. Поодинокі продуценти машин не могли успіти з виробництвом і виповненням запотребування. Одно із підприємств, Массей-Фергесон, продало від жовтня до березня більше комбайнів і тракторів, як за останніх п'ять років. Рівно ж і замовлення на сталь підносилися. Продаж авт зріс на 25 відсотків в порівнянні із січнем і лютим.

Одначе, положення, хоч нетрагічне, все ж таки було невідрадне. Безробіття наростало, досягнувши 6.7% цілої робочої сили ЗДА, а в деяких містах — до 10 відс. Зокрема Дітройт, центр автової індустрії, опинився в катастрофічному положенні із своїми 17 відс. безробітних. Кожний п'ятий робітник у Дітройті є без праці, а коло сорока тисяч із них вже вибрали свою підмогу на безробіття. Там настали важкі часи, зокрема, для некваліфікованого робітника. Кінотеатри, харчові склепи і продавці авт дають знижки або корисні умовини продажу безробітним. А на добавок, ще до кінця березня ціни на харчові продукти росли, передусім на м'ясо внаслідок некорисної погоди на Заході. І що гірше ті ціни будуть ще й далі підноситися. Досить буде згадати, що ціни на волове і теляче м'ясо від осени 1957 до весни 1958 року піднеслися на 4-5 центів за фунт живої ваги.

До загальної дезорієнтації причиняються оті високі ціни, та й ще із звишковою тенденцією, і то в час солідної рецесії. Абсурдальна ситуація, нечувана в історії. Небезпека інфляції оставалася ще в першому тижні квітня найбільшим маривом американської економіки. Не зважаючи на безробіття і нижчі індивідуальні прибутки, обороти роздрібної торгівлі піднеслися на 2% мимо високих цін за час другої половини березня. Американське правління, застрашене маривом інфляції, вагається все ж таки із антирецесійними заходами. Є безсумнівним, що мо-

(Закінчення на стор. 5-ій)

ОСИП ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ — ПОЕТ ВІДРОДЖЕННЯ БУКОВИНИ

Історія українського відродження на Буковині нерозривно пов'язана з іменем О. Ю. Федьковича. Власне, Федькович зрушив з мертвої точки це відродження, пробудивши зо сну буковинських українців своїм чарівним словом.

Українське відродження на Буковині приходить значно пізніше, ніж на Центральних Українських Землях або навіть у Галичині, бо ґрунт, на якому воно зароджувалося, основно відрізнявся від інших українських земель. Буковина від половини XIV ст. опинилася під пануванням Молдавії, а від початку XVI ст., враз із нею, ще й під турецькою зверхністю. За цей час українські народні маси втрачають цілковито свою провідну верству — і то не тільки свою шляхту, але навіть і духовенство. Зубожіле українське населення скотилося було на Буковині до рівня безправної й національно-несвідомої етнографічної маси.

Австрійська окупація 1774 року вириває Буковину з балканської й переносить її в західньо-европейську сферу впливів. Ця окупація приносить для населення деякі полегші, передусім економічні й соціяльні. Але для піднесення національної свідомости народних мас ще довгий час не було жадних даних. Не було рідних шкіл, не було власної провідної верстви. Якщо на інших українських територіях про українське суспільство можна було — хоч погірдливо — говорити, що це „хлоп і поп", то на Буковині воно складалося тільки з „хлопа", бо інші суспільні верстви були чужими українському народові.

Але вилонити провідну верству, в даних умовинах, було важкою справою. Австрія вправді дбала про шкільництво, але на Буковині до половини XIX ст. воно було якщо не німецьке, то румунське, з денаціоналізаційними тенденціями. В цих школах українська молодь винародовлювалася і пропадала для свого народу. Як приклад, вистачить вказати на такі імення, як Томащук, Гакман тощо. Не дивно, що такі корифеї української літератури, як Федькович і Кобилянська, робили свої перші літературні спроби в німецькій мові. Але жадного національно-культурного відродження не може бути без рідної мови.

Першим, що заспівав і промовив на Буковині живим рідним словом, був О. Ю. Федькович. Його рідне слово сколихнуло душу буковинських українців, і їхні серця забилися від зчудування й радости. Це немов у відгомін на вогненне слово Шевченка, могутні слова „Руської Трійці" та верховинський спів Миколи Устіяновича — відізвався простим, рідним словом соловій з буковинської Гуцульщини над Черемошом, Юрій Федькович.

Осип Юрій Федькович прийшов на світ 1834 року в серці буковинської Гуцульщини — Путилові, серед чудової, мальовничої гірської природи й багатство українського фолкльору — казок, леґенд та народних пісень, що їх розказувала й співала Федьковичеві його старша сестра, Марійка, чаром оповивали його вразливу душу і будили в ньому поетичний талант.

Закінчивши реальну школу в Чернівцях, Федькович вибрався на заробітки в Молдавію. Там знайомиться з німецьким малярем і поетом Р. Роткелем, який пізнає в ньому поетичний талант, доставляє йому відповідну лектуру та намовляє писати.

За намовою батька, Федькович вступає 1853 р. до війська, а в 1859 р. бере участь у воєнній виправі на Італію. В цей час зроджується його перша поезія українською мовою, в якій відразу заблис його великий поетичний талант.

Після закінчення війни в Італії, Федькович вертається з своєю частиною до Чернівець, де знайомиться з людьми, які, побачивши його письменницький хист, намовляють його писати далі. Його друг Антін Кобилянський друкує вперше (1859) його поезії в своїй брошурі „Слово до редактора „Слова". У цій брошурі Кобилянський ставив до редактора „Слова", Б. Дідицького, вимогу усунути з своєї газети дивовижну мову і перейти на мову народну, а Федьковичеві поезії подавав як зразок такої мови.

Поезії Федьковича були цілющим, життєдайним подувом буковинської Верховини. Навіть Б. Дідицький відразу високо оцінив талант Федьковича, і цим здобув собі прихильність поета. Федькович посилає Дідицькому нові поезії, які він частинно друкує в „Слові", а інші, з власною передмовою, в окремій збірці (1861). Поза тим його твори друкуються в „Правді", „Вечерницях" і „Меті". „Мета" мала, зокрема, велике соборницьке значення, бо друкувала твори українських письменників з усіх українських земель.

Федькович радо перебував, у вільних від військової служби хвилинах; у товаристві вояків-земляків, вчив їх письма, слухав від них казки, оповідання та пісні і співав їм свої; вислужував їх радості й горе, а тому добре знав душу вояків. Жовнірські поезії займають особливе місце в ліриці Федьковича. Це поезії туги за рідним краєм і рідними особами, поезії ненависти до мачушиної вояччини („Нічліг", „Святий вечер", „Новобранчик", „Дезертер"), дружби й взаємного прив'язання вояків („Під Маджентов", „Під Кастенедолев", „У Вероні", „Лист", „Зілля"). Герої їх — рядові вояки, до долі яких поет ставиться особливо тепло й надзвичайно співчутливо.

У 1863 р., звільнившися від військової служби, Федькович вертається до Путилова, у свої улюблені гори, де провадить господарку й поринає в письменницьку роботу. Він цілою душею прив'язується до своїх любих гуцулів, допомагає їм порадами й обороною в судових процесах у справах сервітутських прав, вчить їх письма. Обраний війтом громади Путилова, він так зблизився до народу, що й панську свиту заміняв за гуцульський сардак, і не скидав його до кінця життя.

Поезії Федьковича цього періоду здебільша мають вже відмінну тематику. У поезіях „Король Гуцул" та ін. відтворено гуцульські леґенди й вірування, відображено ідею невмирущости народу і віру в його перемогу. Поеми „Довбуш" і „Лукіян Кобилиця" символізують народну боротьбу проти безправ'я і несправедливости. Є деяка схожість між „Лукіяном Кобилицею" і Шевченковими „Гайдамаками". Герой Кобилиця виступає проти порушення економічних, суспільних і національних прав, піднімає проти гніту українські народні маси, зокрема, буковинської Гуцульщини. Тут змальований войовничий і непримиримий дух буковинських українців, їх рішучість і ненависть до поневолювачів.

У поезіях Федьковича пізнішого часу слідно великий вплив Шевченка. Деколи він втрачає через те оригінальність і притаманну йому соковитість. Але дух Шевченка скріплює в ньому ідею української соборности. Під впливом Шевченка, зокрема, написаний його вірш „Пречиста Діво, радуйся Маріє!",

(Закінчення на стор. 4-ій)

Д-р Володимир Ґалан, к. командант батерії 5/4 УГА.

ПРОРИВ ЛЬВІВСЬКОГО ФРОНТУ

(На спомин гармашам „Батерії Смерти" — 4-го гарматнього полку УГА.).

Про весну 1919 року можна сказати словами Франка:

„Надійшла весна прекрасна,
многоцвітна, тепла, ясна,
мов дівчина у вінку".

І дійсно вже з кінцем березня стопився сніг, залишивши по собі велику грязь в околицях Підбірець і Лисинич, поля зазеленіли, а на горбах Чортівської Скали зацвіли перші весняні цвітки.

Та в нашій армії не було радости. Невдачі під Судовою Вишнею і Городком вказували, що наші сили маліють, ворог кріпшає і на цілому фронті бере ініціятиву у свої руки. Стрільці ставлять нові і густіші дротяні загороди, викопують і скріплюють оборонні рови та споруджують другу оборонну лінію.

Ворог став чимраз гостріше непокоїти наші частини нічними нападами з допомогою панцерних поїздів, артилерії і літаків. Для боротьби з панцерними поїздами батерія 5/4 уставила одну австрійську гармату на піддаші хати в західнім кінці села Сороки просто на лінії нашої піхоти. Для підтримки нашої піхоти в Лисиничах та ж батерія дня 3-го квітня висуває другу австрійську гармату під командою вістуна Поточного в піхотну лінію в Лисичах і скриває її при дорозі з Чортівської Скали на захід від села Лисиничі. Дня 12 квітня ворожий панцерний поїзд поквапно відступив, а кинене з нього гранати запалили кілька хат, ранили важко п'ятьох наших людей і теж гармаша батерії 5/4 Березюка. На півночі ішли вже завзяті бої з нашим Першим Корпусом, а на півдні Третій Галицький Корпус відбивав ворожі наступи на наш фронт. Доходили до нас вістки про якусь польську армію з Америки, чи з Франції, а це все не ворожило нічого доброго для нас. Дня 13. квітня я одержав такий довірочний наказ із команди полку: Четвертий Гарматній Полк. Довірочний Наказ ч. 8. Дня 13 квітня 1919 року: 1) Чету батерії 4/4 перевести з Брюхович в район Лісничівки на північ від Гамульця.

2) Приготовити на всяку потребу нову позицію для батерії 3/4 (в Чижках).

3) Щадити амуніцію на відбиття дуже правдоподібного ворожого наступу. Іде до Групи Північ, Схід і Південь.

За вірність: Ткачук, четар. Лясковський, сотник.

Це була перша ластівка надходячої бурі.

Отримавши цей наказ, кінні вістуни батерії 5/4 вирушили трухцем до санітарного референта до Винник за ліками і перев'язками, щоб їх передати батеріям групи Південь.

Ніччю з 14 на 15 квітня я прокинувся від глухого гуркоту. Що це? Кидають ручні гранати? Та знову тихо. Телефон жемчить: Команда? Що сталось? — Піхота відступає з Лисинич в безладі, вже зриваються з батерією.

Даю наказ: Стримати всю піхоту при батерії. Кінні вістові роз'їжджають по полях і завертають втікачів. Чи є получення з розвідкою на Чортівській Скалі? — Получення перерване. Телефонна розвідка вже веде направу. Перерване теж получення з Винниками. Остання вістка: батерія мала ранених і тому мусіла відступити. Доручую: — Вислати людей до Винник для зв'язку, а два вістові вийдуть зі мною до Лисинич. Команду батерії перебирає хорунжий Герман.

Ми помчали на Лисиничі. По дорозі зустрічали стрільців із розбитого 12-го Куреня. Це були селяни, але від них не дістали ми ніяких інформацій. Всі були переляканi і лише знали, що їх розбили, але хто, яка ворожа сила — їм невідомо. Полями рушили ми чвалом до Лисинич і там біля двора привітав нас град куль. Ми з'їхали в долину, залишили коні й одинцем підсувалися під ворожі позиції. Нам ставало ясно, що ворог використав нічну мряку, напав на курінь, зайняв Лисиничі, а мабуть і Чортівську Скалу і Винники і тому тепер така тиша. Положення батерії в Підбірцях стало незавидне. Якщо зайняті Винники, то нема для нас дороги для відступу, хіба лише по залізничному шляху до Борщович. Але і це дуже загрожена дорога. Якщо ворог піде сильним бічним наступом з Винник, то ми пропали, бо довго оборонятись від наступу піхоти не зможемо. В додатку батерія не мала вже свого скорострілa, який подарували ми піхоті, 12. куреневі, цей скоростріл привіз був я із Золочева. Та ще й ворог опанував Чортівську Скалу і мав звідти гарний вид на наші позиції і міг їх знищити своїм вогнем.

Вертаючися до нашої батерії, ми завважили, що горби були вже обсаджені вояками з розбитої нашої піхоти, а гармаші батерій 5/4 і 1/4 обсадили лінію від Винник, залишивши при гарматах лише найконечнішу прислугу. Для зв'язку з піхотою хор. Герман і хор. Еліяшевський встановили телефонні проводи і заходять для цього аж до Лисинич, щоб відбити звідти залишену там нашу гармату. Ворожі стежі тікають, наша розвідка тягне гармату руками. Але ворог атакує, гине двоє наших людей і тоді наша стежа нищить гармату і вертається до своїх. Ворожа стежа доходить до Підборець. Ворог готує наступ із Лисинецького двора повз залізничий насип.

Я зголосив про ці ворожі рухи команді бригади і полку і просив підмоги, амуніції для гармат і піхоти. Сотник Лясковський обіцяв вислати артилерійську амуніцію негайно залізницею аж під самі Підбірці, а звідти доставити її підводам до батерії. Він радив відступити до Миклашева, бо піхотна допомога може прийти нам запізно. На мою пропозицію він погодився на залишення батерії на місці з тим застереженням, що вся відповідальність за втрату батерії впаде на мене, як коменданта групи Південь.

Нашу розмову перервало повідомлення стеж: — Галло, батерія! Ворог наступає здовж дороги і залізничого шляху. — Гармати взад! Гармати треба відтягнути, бо віддаль дуже мала і не можна перестрілити через горба. Гармаші метнулися і вже гармати стоять напроти сподіваного ворога. Наче тінь виступає ворожа лава з двора. Ворог іде спокійно вперед, а ми чекаємо. Заговорила батерія гавбиць. Б'ють на залізничий шлях. Ворог хоче нас обійти, але ми на це приготовані. Біжать на нас із Лисинич.

— Батерія вогонь!

Заграли гармати, а їх рев нісся по Чортівській Скалі. Падуть гарматні стріли і нищать ворожу розстрільну. Заграли скоростріли і голим оком видно, як падають трупи. Хто живий, біжить назад, відступає. Ворожий наступ відбитий.

— Галло, батерія. Ворожа піхота підсувається до ліска в напрямі Сорок. Новий наступ.

І знову заграли скоростріли, кріси. В батерії, крик, гук і радість.

— А диви, диви, ось там! Давай гармату! — стріляють без команди.

— Там ось ціла група, стріляй! — кричить справник. Стає сам до гармати. Не видержав і хор. Будзан. Остогидло йому дивитись і станув

(Продовження на стор. 4-й)

ДЕЛЕГАТИ ТА ІХ ЗАСТУПНИКИ НА XXIV ЗВИЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ У.Н.СОЮЗУ

ОДОБРЕНІ ГОЛОВНИМ ЕКЗЕКУТИВНИМ КОМІТЕТОМ У.Н.СОЮЗУ:

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заступника
1	2	Володимир Л. Чернега	Пилип Кулянда
2	2	Єлисавета Сенькович	Микола Тодор
3	2	Данило Слободян	Михайло Сухорський
5	2	Іван Сидор	Олекса Мартин
	2	Антін Климишин	Стах Кривень
6 — 66	1	Андрій Вовк	Іван Лазорчик
7	2	д-р Іван Сквейр	Адольф І. Словік
8	2	Пилип Гарасимів	Степан Женецький
	2	Василь Чолій	Василь Мадзій
9	2	Павло Нарадко	Володимир Саляк
12 — 68	2	Михайло Кузьма	Микола Макуха
13	2	Аксентій Урбан	Михайло Демчар
14	2	Михайло Отрок	Максим Петерсон
	2	Михайло Васараб	Михайло Демків
15 — 16	2	д-р Ярослав Гелета	Микола Москаль
20	2	Андрій Триш	Дмитро Білик
	2	Іван Крупка	Іван Кульчицький
21	2	Петро Садовець ст.	Михайло Гулячок
22	2	Олена Олексин	Микола Олексин
23 — 18	2	Анна Прескович	Осип Ванцяк
24 — 41	2	Степан Круль	Михайло Терпко
25	2	Петро Постолюк	Микола Дзядів
	2	Квітка М.Стецюк	Михайло Тарапацький
27	2	Остап Олесницький	Люба Лапичак
	2	д-р Осип Утриско	Антоніна Кордуба
28 — 382	2	Микола Бабяк	Катерина Гарбіст
29	2	Ольга А. Малищак	Михайло Грозьо
30 — 227	2	Михайло Філіпс	Володимир Ціхонь
31 — 201	2	Михайло Стах	Роман Тенетило
33	2	Софія Оріх	Вероніка Нельсон
35 — 415	1	Петро В. Пуцило	Ліліян Дибас
36	2	Софія Гунька	Єва Герула
37	2	Марія Процак	Катерина Шперун
38	2	Степан Гонза	Теодор Тарбій
	2	Михайло Лепак	Василь Довський
39	2	Олекса Шмокалюк	Іван Лесюк
	2	Іван Пігуляк	Василь Майкович
	2	Михайло Рубич	Василь Жмур
42	2	Петро Головачук	Іван Блиха
	2	Володимир Новацький	Іван Зварич
44 — 442	2	Іван Вітушинський	Мартин Шишка
45	2	Антін Гарасим	Михайло Дубас
	2	Микола Сеник	Константин Шпікула
46 — 160	2	Іван Сквітрянський	Михайло Цуньовський
49 — 478	2	Микола Юречків	Петро Фединчак
50 — 108	2	Микола Сикута	Теодор Ф. Грущак
53	2	Карло Сачко	Іван Микитюк
54	1	Антін Маланчук	Євгенія Добчанська
55	2	Адам Ціздин	Михайло Смоляк
56	2	Михайло Медвідь	Амелія Вільчевська
57	2	Василь Люблянецький	Іван Барна
	2	Роман Мацюк	Григорій Недільський
59	2	Михайло Галькевич	Василь Сливінський
	2	Микола Івашків	Кость Котило
61 — 300	2	Антін Скубяк	Франко Кавчак
62 — 141	2	Василь Дупіряк	Михайло Шалавійга
63	2	Микола Фицик	Ліліян Петро
	2	Степан Келляр	Морріс Луковський
	2	Микола Панчак	Іванна Шена
64	2	Іван Бурний ст.	д-р Вікентій Шандор
65	2	Андрій Сміт	Михайло Романович
67 — 250	2	Іван Гела	Омелян Житкевич
69	2	Михайло Ликтей	Іван Різник
70	2	Степан Костів	Іван Патуляк
	2	Петро Костик	Данило Мадай
71 — 235	2	Анна Іш	Іван Андрищ
73 — 246	2	Дмитро Василик	Іван Пелюк
75	2	Анна Наконечна	Франко Гузіль
	2	Іван Слупецький	Василь Чмир
76	2	Василь Салабун	д-р Ілля Карапінка
	2	Максим Сороколіт	Мирослав Демчук
78 — 400	1	Іван Петруньо	Микола Цуп
81	2	Андрій Блаущак	Петро Войтович
83	2	Олекса Бабяк	Семен Чорномаз
	2	Роман Карбівник	Микола Кончак
84 — 381	1	Петро Дудко	Михайло Маркевич
85	2	Онуфрій Костюк	Василь Шляхтанчин
90	2	Осип Сидор	Іван Чепа
91	2	Петро Кочірка	Михайло Хаць
	2	Олександер Косяк	Данило Андерсон
93 — 394	2	Михайло Іваницький	Володимир Гермак
94	2	Володимир Борискевич-Бойд	Михайло Шаран
	2	Теодор Судомир	Олекса Михайлюк
	2	Євген Зубальський	Осип Морозовський
96	2	Микола Драпала	Анна Юга
	2	Антін І. Василик	
97	2	Василь Сметана	Василь Бродський
99	2	Степан Лаврик	Яків Ільків
100	1	Андрій Цебак	Володимир Бровар
102	2	Микола Бобечко	Микола Бусько
	2	Микола Кавка	Микола Декан
	2	Степан Косик	Дмитро Крайло
103 — 174	1	Катерина А. Герріс	Володимир Остапюк
104	2	Михайло Зельвак	Василь Матковський
105	2	Степан Слободян	Осип Лопушанський
	2	Василь Посполита	д-р Михайло Діміцький
106	2	Осип Коцовський	Григорій Дацьків
	2	Андрій Косович	Володимир Івасютин
	2	Михайло Попель	Василь Любас
107	2	Іван Матейчук	Андрій Касіянчук
109	2	Микола Мороз	Володимир Звірик
112	2	Параня Різун	Домініка Романович
	2	Марія Капраль	Катерина Габровська
113 — 303	2	Петро Стерчо	Олена Лехман
114	2	Володимир Бережан	Микола Ляшенко
	2	Микола Б. Ткачук	о. Степан Позняк
116	2	Володимир Стадник	Михайло Скурняк
117	2	Семен Кучма	д-р Володимир Калина
120	2	Володимир Древна	Ілько Кобалій
	2	Осип Козловський	Василь Манастирський
121	2	Олекса Гадз	Василь Чуйко
123	2	Василь Баран	Іван Волошин
124 — 313	2	Олександер Бала	Анна Зазворська
125	2	Іванка Подола	Марія Гриньків
	2	Петронеля Яворська	Розалія Сидорик
126 — 82	1	Григорій Дидів	Ванда Мачариас
127	2	Ілія Була	Анна Качор
	2	Марія А. Гаравус	Василь Бумбар
	2	Михайло Михайлів	Максим Левицький
128 — 309	2	Теодор Федусь	Марія Стурч
130	2	Михайло Коваль	Іван Малець
	2	Іван Серединський	Павло Боднар
131	2	Микола Сенчишак	Микола Косарчин
132 — 17	2	Данило Смерека	Михайло Смерека
133	2	Володимир Гвязда	Мирон Литвин
137	2	Михайло Колодруб	Степан Колодруб
139 — 222	2	Дмитро Кошіль	Нестор Книш
142	2	Мирослав Маркович	Степан Пограничний
143	2	Олександер Левончук	Зеновія Дудяк
144 — 229	2	Микола Чомко	Михайло Дутчак
145 — 258	2	Павло Титанич	Мирослав Головецький
146	2	Іван Підперигора	Максим Головчак
147	2	Дмитро Рудакевич	Михайло Кобінець
	2	Іван Заворський	Михайло Соджак
	2	Іван Гуцайлюк	Микола Йовик
149 — 475	2	Марія Стецьків Дикий	Катерина Бойко
150	2	Іван Тарнавський	Андрій Садовий
151	2	Параня Лаба	Єва Віленька
152 — 322	2	Іван Бакум	Іванна Карач
153	2	Іван Оденжинський	Ярослав Штойко
	2	Володимир Т. Дармопрай	Мирослав Прончак
155	2	Іван Будняк	Іван Макар
	2	Михайло Гурняк	Степан Яремчук
	2	Михайло Фединишин	д-р Юрій Срібний
156	2	Іван Рудницький	Іван Пшеничняк
	2	Микола Муляр	Володимир Волянський
158	2	Юліян Павчак	Іван Робертс
	2	Юрій Сокол	Володимир Костик
161	2	Іван С. Антушак	Осип Литвин
	2	Станислав Прокопович	Микола Чеддар
	2	Михайло Шелегеда	Карло Кудрич
163	2	Степан Филик	Микола Курко
	2	Іван Потучко	о. Микола Левицький
164	2	Іван Пухір	Михайло Рудий
165 — 77	2	Наталія Корнова	Петро Федаш
168	2	Григорій Бабин	Степан Космина
170	2	Іван Грабар	Василь Литвинка
	2	Павло Мелень	Василь Плечон
171	2	Стефанія Расн	Геновефа Куфта
173	2	Михайло Марущак	Едвард Гінсьорський
175	2	Денис Квітковський	Олекса Червак
	2	Теодор Грицай	Ярослав Базюк
176	2	Іван С. Гонас	Петро Танчак
177 — 454	2	Тома Лучка	Петро Фурман
178	2	Микола М. Беднарчик	Марія Беднарчик
179	2	Михайло Кульчицький	Осип Греськів
180 — 115	2	Юлія Зепко	Петро Бабич
181 — 387	2	Володимир Любинський	Василь Гірчиця
182	2	Григорій Яськів	Михайло Швець
183	2	Джералд Булак	Зенон Курилів
184	1	Богдан Ластовецький	Іван Гідей
187 — 326	2	Антонія Чупрун	Михайло Соколовський
189	2	Іван О. Тритяк	Тихон Тещук
	2	Петро Котельницький	Володимира Ценко
191	2	Рассел Колодій	Володимир Терновий
	2	Панько Джиндирджистий	Дмитро Петрецький
192	2	Матвій Політило	Ярослав Сенишин
194	2	д-р Едвард Жарський	Теодор Байко
	2	Іван Василишин	Василь Никифорук
	2	Михайло Салдан	Юрій Костів
200	2	Микола Таньчак	Яків Мороз
	2	Василь Воргуль	Іван Бабський
203 — 226	2	Ольга Жук	Кирило Левченко
204	2	Павло Марко	Михайло Євуш
	2	д-р Володимир Марків	Яків Удич
	2	Іван Крочак	д-р Олександер Соколишин
206	2	Володимир Кіндефорський	Михайло Чагарин
	2	Тома Чагарин	Михайло Фірман
207 — 199	2	Микола Рева	Григорій Матурняк
210 — 298	2	Іван Франко	Ілія Гупало
211	2	Теодор Соколовський	Михайло Белців
213	2	Андрій Басараб	Василь Салій
217	2	Андрій Гривняк	Василь Гранковський
	2	Іван Теребушка	Роман Пристай
	2	Константин Шевчук	Тома Герула
218	2	Павло Лесоганич	Михайло Корецький
	2	Михайло Стахура	Микола Стадник
219	2	Михайло Т. Юрів	Осип Воробець
	2	Григорій Ю. Дорошенко	Микола Боднар
220	2	Григорій Гарасим	Степан Брудний
	2	Михайло Блідий	Петро Блідий
221	2	Іван Дужанський	Андрій Стецюк
	2	Марія Шпікула	Іван Карпа
	2	Пилип Т. Васильовський	Михайло Гікавий
223	2	Лука Худоба	Теодор Чолій
	2	Іван Гринчишин	Михайло Мічел
230	2	Петро Гулик	Михайло Мартинишин
	2	Михайло Ярош	Євген Волошин
	2	Петро Ліщак	Юлія Войтович
233	2	Олена Магер	Василь Кичун
234	2	Іван Іваник	Михайло Хитра
	2	Володимир Квас	Михайло Процак
236	2	Іван Новак	Веслі Стромик
237	2	Лука Благітка	Григорій Матис
	2	Михайло Крика	Василь Комар
238	2	Петро Мороз	Теодор Музика
	2	Ілія П. Селинський	Степан Чопик
239	2	Михайло Ковальчук	Степан Семків
	2	Іван Поритко	Ілько Гринчук
240	2	Осипа Олінкевич	Михайло Кігічак
	2	Андрій Стецик	Богдан Семків
	2	Андрій Запаранюк	Іван Ставничий
241 — 122	2	Степан Бардачевський	Карло Сідзінський
242	2	Василь Найдух ст.	Данило Гришко
243 — 216	2	Михайло Романюк	Анна Сосновська
245	2	Михайло Мартиненко	Матвій Скоропад
	2	Осип Сабат	Зенон Федорович
247	2	Михайло Маєр	Іван Стахів
248 — 265	2	Михайло Кобилянський	Осип Коцюбка
251	2	Ярослав Кравчук	Василь Яцишин
	2	Василь Козир	Максим Задойний
252	2	Дмитро Когут	Іван Густик
253	2	Василь Фіцик	Петро Павлів
254	2	Василь Романишин	Володимир Глова
	2	Андрій Мельник	Олександер Троян
256	2	Теодор Навроцький	Михайло Небор
257	2	Петро Сильчак	Микола Новак
259	2	Петро Трусяк	Юлія Гуглик
262 — 72	2	Володимир Пепюк	Іван Коцан
266	2	Василь Труфин	Дмитро Олійник
	2	Петро Стадник	Семен Гнатківський
269	2	Омелян Барилка	Осип Смочило
270	2	Михайло Баран	Теодор Гіль
271	2	Іван Чопко	Василь Костів
272 — 172	2	Володимир Стасюк	Михайло Мороз
274	2	Іван Пупа	Теодор Сенедяк
	2	Іван Юрчик	Андрій Кравець
276	2	Степан Іваницький	Михайло Шибінський
	2	Осип Прокопович	Іван Сухий
277	2	Євстахій Гомотюк	Тиміш Мельник
	2	Володимир Гафткович	Василь Дерлиця
	2	Ярослав Гук	Юрій А. Салевич
280	2	Онуфрій Запоточний	Роман Рубльовський
281	2	Лев Бачинський	Мирон Сірий
282 — 10	1	Катерина Лукач	Никифор Смеречняк
283	2	Марія Вільчинська	Андрій Шварик
284 — 190	2	Іван Василюка	Мар'ян М. Ногач
286	2	Василь Челяк	Іван Балютянський
287	2	Володимир Я. Сохан	Олександер Одуляк
	2	Теодор Литвинюк	Катерина Магура
288	2	Дмитро Мушастий	Максим Паращак
	2	Андрій Данилюк	Михайло Брус
289	2	Петро Дронь	Андрій Гусар
290 — 405	2	Михайлина Іванюк	Іван Легус
291	2	Василь Гузіль	Іван Клим
292	2	Петро Кізел	Михайло Дужий
	2	Володимир Візничак	Іван Білоус
	2	Петро Федик	Анна Левкут
293	2	Василь Мизак	
295	2	Володимир Лесняк	Олекса Зепко
	2	Василь Пулк	Петро Кулик
296	2	Василь Є. Собків	Андрій Гога
	2	Іван Земледух	Петро Лобур
301	2	Михайло Кришталь	Юрій Паславський
304	2	Микола Гнатик	Степан Завійський
	2	Іван Грицковян	Семен Ваврів
305	2	Михайло Гентош	Іван Годованець
306 — 74	2	Андрій Андрейців	Василь Мудрак
307 — 224	2	Ілія Чопик	Осип Ірха
308 — 463	2	Петро Івасишин	Михайло Якимів
310 — 129	2	Микола Долгун	Михайло Ярський
316	2	Володимир Гаврилк	Іван Куцій
	2	Володимир Гурянський	Карло Росоловський
	2	Олександер Папа	Микола Магомет
317 — 263	2	Анастазія Д. Андрусишин	Мирон Співак
318 — 205	2	Юлія Сидор	Теодора Демчук
319 — 154	1	Юрій Вельгош	Михайло Ткач
320	2	Юрій Іванович	Данило Пісецький
	2	Іван Малько	Михайло Хоміщак
321	2	Дмитро Цюх	Іван Яворський
323 — 225	2	Іван Бриський	Франко Комар
324	2	Іван Струк	Юрій Терпелюк
325	2	Василь Цюпа	Іван О. Флис
	2	Осип Лисогір	Михайло В. Дикий
	2	Василь Троць	Володимир Клосник
327	2	Андронік Копистянський	Іван Душенчук
330	2	Мирон Неб	Ярослав Мартинюк
331 — 378	2	Михайло Ключка	Василь Зенюк
333 — 401	2	Іван Боберський	Михайло Люлька
334	2	Микола Задерецький	Михайло Задерецький
	2	Стефанія Боганик	Михайло Боганик
335 — 111	2	Микола Миленький	Марія Віскум
336	2	Григорій Кісіль	Михайло Курах
	2	Григорій Степаник	Семен Постолюк
338	2	Павло Янковський	Іван Кудлик
339	2	Іван Сорока	Андрій Хромяк
341	2	Олекса Косіковський	Іван Хрін
	2	Павло Дуда	Богдан Зелений
342	2	Іван Маркович	
343	2	Стефанія Секел	Осипа Расн
345	2	Микола Дербуш	о. д-р Володим. Левицький
347	2	Григорій Тимчій	Степан Патен
348	2	Марія Стахура	Олена Скардина
	2	Марія Чернига	Марія І. Помпілі
349 — 344	2	Осип Геречка	Григорій Геба
350	2	д-р Василь Палідвор	Григорій Слобода
352	2	Михайло Ковальчук	Ярослав Щербак
353	2	Микола Василюк	Марія Василюк
355	2	Михайло Генковський	Іван Кобзей
356	2	Володимир Столярський	Мирослав Кальба
358	2	Катерина Мураль	Анна Гавриляк
361	2	Іван Галичин	Михайло Лисогір
	2	д-р Василь Вишиваний	Мотвій Поп
	2	Іван Винник	Володимир Душник
362	2	Осип Оседерчук	Константин Форостяк
363 — 215	2	Дмитро Вазів	Ілія Назар
364	2	Омер Е. Малицький	Іван Кореневич
	2	Григорій І. Кукіж	Василь Брездун
	2	Ольга Бобечко	Марія Чорній
367	2	Василь Попович	Іван Бойчук
	2	Петро Дзюба	Володимир Зелез
	2	Карло Манківський	Василь Каліцінський
368 — 351	1	Василь Загаєвич	Едвард Грицун
369	2	Ігнатій Климишин	Анна Деркач
370	2	Василь Гіна	Константин Марущак
	2	Карло Стасюк	Микола Хабінець
371	2	Юліян Баранюк	Ярослав Герус
	2	Павло Заболоцький	Любомир Савойка
372	2	Дамян Геча	Осип Ярема
373 — 285	2	Анна Громоцька	о. Микола Чернявський
374	2	Микола Кисіль	Михайло Кисіль
375	2	Іван Данківський	Микола Бачара
	2	Еміль Грималяк	Василь Василюк
379	2	Антін Зборик	Петро Семків
	2	Михайло Семків	Василь Ваків
	2	Іван Малюк	Василь Максимів
380 — 209	2	Микола Кормелюк	Осип Гудз
383	2	Іван Грозинський	Лев Яхницький
	2	Юліян Кушнір	Петро Грозинський
384 — 134	2	Михайло І. Головатий	Анна Клим
385	2	Павло Федорців	Ілярій Папіж
	2	Осип Греськів	Михайло Ковалів
386 — 278	2	Олександер Попов	Марта Турчин
388	2	Атін Весоловський	Микола Рубаш
	2	Євфемія Воловняк	о. Омелян Мицик
389 — 232	2	Станислав І. Теслюк	Степан Сенько
390	2	Степан Сухопар	Франко Манило
393 — 159	2	Петро Бойко	Євген Баланда
395 — 48	2	Анна Герман	Михайло Нагребецький
397	2	Іван Скочиляс	Мирослав Субтельний
	2	Василь Яців	Роман Пазуняк
399	2	Іван Красник	Володимир Кашуба
403 — 448	2	Іван Піш ст.	Іван Фалат
406	2	Андрій Тарас	Михайло Борик
	2	Григорій Костик	Трофим Мороз
413 — 359	2	Олена Ратушна	Марта Зелинська
414	2	Іван Телюк	д-р Василь Небелюк
	2	д-р Юлій Грабович	Софія Березицька
423	2	д-р Володимир Оренчук	Ераст М. Дзюбинський
	2	Теодозій Носісвич	Володимир Шкварок
	2	Юрій Теодорович	Орест І. Попель
427	2	Михайло Гладиш	Пилип Цибуляк
430	2	Осип Бакай	Нестор Сум
	2	Юрій Гаврилів	Володимир Шиприкевич
	2	Остап Тарнавський	Маріян Капій
432	2	Богдан Зорич	Володимир Несторовський
	2	Микола Мота	Степан Кутний
	2	Євген Мастикаш	Іван Кавун
433 — 267	2	Константин Шинкар	Роман Каплун
435 — 196	2	Степан Курляк	Микола Цінюрчин
436 — 466	2	Петро Вербовецький	Петро Крутиголова
437	2	Михайло Малинівський	Данило Квасниця
438 — 47	2	Степан Терлецький	Анна Гарас
439	2	Володимир Зацерковний	Василь Бордун
441	2	Михайло Лисий	Дмитро Заневич
	2	Петро І. Голошевський	Євген Тхоревський
445	2	Іван Геврик	Іван Байрак
	2	Дмитро Ріпак	Петро Бачинський
452 — 80	2	Іван П. Попик	Теодор Дутчак
455 — 417	2	Софія Соколишин	Омелян Катеринюк
457	2	Іван Керницький	Тарас Шумилович
458	2	Франко Стахів	Петро Мальчик
459 — 193	1	Анастазія Бордун	Микола Тутка
461 — 451	2	Юрій Демедюк	Юхим Омельченко
464	2	Дмитро Недошитко	Степан Чабан
465 — 412	2	Михайло Черешневський	Петро Цехош
468 — 460	2	Петро Самець	Іван Дикун
469	2	Карпо Чорномаз	Іван Косар
471	2	Володимир Цимбала	Павло Дубас
472	2	Атанас М. Мілянич	Григорій Масник
	2	Стефанія Костів	Олександер Нагорняк
473	2	Осип Чайківський	Павло Гриневич
	2	Богдан Ковальський	Юліян Захарчук
476 — 422	2	Павло Маряк	Антося Свистун

(Закінчення на стор. 4-тій)

ПРОРИВ ЛЬВІВСЬКОГО ФРОНТУ

(Закінчення зі стор. 2)

за гармату та й шле стріл за стрілом, усі цільні, як із скоростріла. Гаряча праця. Піт ллється із гармашів.

— Хорунжий, уставте одну гармату на Чортівську Скалу!

Він дивиться на мене і показує на свої вуха: не чує. Гук гармат його заглушив.

Те саме сталось і з гармашами. Уставляємо ряд і передаємо накази.

Наступ відбитий. Біля залізничного шляху змела ворога батерія гавбиць. Ворог пробував там наступати цілою лавою. Здається вже сьогодні наступу не повторить. Ворожа артилерія стріляє, але зле. Минає батерію і стріли падуть в село. Є ранені. Санітарі перев'язують ранених, а ми ждемо дальших дій.

— Гало, батерія! Ворог наступає великою силою від залізниці. Знову рев гармат і свист куль. Знову вкривають оболоння. Ми не відпочивали. Наші гранати падали у скупчення ворога і розривали тіла. Ворог не видержав цієї оборонної акції і подався назад. Настала тишина.

Володимир Галан
командант батерії 5/4 УГА

Втомлені гармаші падали на землю для відпочинку. Дула гармат звернені у всі сторони, довкола розкинені скрині амуніції. Почорнілі від гарматнього диму обличчя гармашів виглядали грізно, що й надавало грізного вигляду нашій батерії. Коло полудня не стало набоїв для наших гавбиць і їхня роля закінчилась. Після довгої дружньої діяльности гармаші мусіли розпрощатися. Для захисту підборецького відтинку залишилась лише батерія 5/4.

Після полудня, коли ми після довгих боїв відпочивали, з'явилось дев'ять ворожих літаків, які скинули бомби на батерію, але не потрапили в ціль. Як лише літаки відлетіли, до гармати підбіг пушкар Плюта і вистрілив в сторону Львова. „Аби си не думав, жи він нам щос зробив" — пояснив. Літак вернувся й обстріляв нашу батерію із скоростріла, але без ніякого висліду.

— Він стріляє мухи в повітрі — сміялись гармаші.

З Миклашева ішла розстрільна. Невже ж ворожа? Невже ж ворог заскочив нас з-заду? Неможливо! Але, як це наші, то чому йдуть на нас, а не на Винники. Розвідчик Думанський виясню́є справу. Це наш Тернопільський Курінь іде наступом на Чортівську Скалу і просить нас підтримати його гарматнім вогнем.

Наступ відложено до наступного дня, бо на поміч мав прийти курінь сотн. Газдайки. Командант полку передав телефонний наказ, в якому іменем Другого Корпусу, 4. бригади і 4. Гарматного Полку висловлює батеріям Південь, а головно батерії 5/4 і її командантові військове признання. Візвано подати імена старшин і гармашів для відзначення. Я відповів, що військове признання — це для нас найвища нагорода і почесть. На питання, чи батерія вирушить до Миклашева, я заявив, що наша батерія залишиться на позиції. Гармаші залишаться при гарматах, щоб підтримати піхоту у її наступі на Чортівську Скалу. Сотник Лясковський передавав, „що в команді горді мати в нашому полку „Батерію Смерти".

Пролунав голос справника „Збірка" і гармаші станули на струнко в ряди при гарячих ще від цілоденного бою гарматах.

Я передав їм похвалу команди, як теж подав про наші втрати в Підборцях. Наша батерія мала втрату: одного вбитого, трьох ранених і двох пропалих, напевно полонених. Ці втрати були в Лисиничах, де поляг гармаш Семко Юган, вістун Поточний — ранений попав у полон. Батерія 1/4 мала одного вбитого і 6 ранених. Батерія 5/4 вистріляла 2,500 набоїв.

Команда „Струнко" і розійтись. Вояки весело загомоніли. Принесли соломи із села, постелили її біля гармат і лягли на відпочинок. По цілоденному гуку настала тиша і спочинок. Лише від часу до часу відзивається гуком гармата, щоб тримати в поготів'ї бсєвище і непокоїти ворога.

Спіть, хлопці, спіть, бо завтра жде вас, гармаші „Батерії Смерти" нове завдання — наступ на Чортівську Скалу.

● В Єгипті від минулої суботи, наче на помах чудодійної палички, — припинилась безперервна протиамериканська пропаґандивна кампанія, ведена всупереч фактові, що в осени 1956 року ЗДА врятували Єгипет від англо-французького наїзду. Єгипетська преса зробила сенсацію з заяви державного секретаря Доллеса на його останній пресовій конференції про „можливу співпрацю" ЗДА і Єгипту. Президент Нассер дав наказ перестати лаяти американців, як „імперіялістів". Це йому не перешкоджає виїхати в цьому місяці до Москви з офіційною візитою.

Антін Рудницький

НАША СКРИПКОВА СПРАВА

(З нагоди останніх концертів Романа Придаткевича)

Хоч як нарікаємо на нашу відсталість, загумінковість і провінціоналізм і хоч під різним оглядом ці нарікання не без підстав, все таки розвиваємося, ростемо і йдемо вперед. Це замітно м. і. особливо на ділянці нашого музичного мистецтва: за останніх сорок літ воно розвинулося до таких розмірів, що в порівнянні з ними весь розвій нашої музики перед тим, на протязі минулих століть, здається тепер, з історичної перспективи часу, дрібним і примітивним. Свій буйний розвій українська сучасна музика завдячує не тільки цілій плеяді нових творчих талантів, як на Східній, так і на Західній Україні (що появилися десь в часі першої Світової Війни і в роках безпосередньо після її закінчення), які кинули нові мистецькі гасла й ідеали і пішли новими напрямними, але й цілій плеяді виконавців-інструменталістів, яких ще дуже недавно в нас просто зовсім і не було.

Згадаймо, як у минулому виглядала у Західній Україні ділянка струнних інструментів. На протязі довгих років ми мали у Львові одного-одинокого вчителя скрипки — українця; опісля від двадцятих років, „аж" двох. Але ні один, ні другий не був солістом - віртуозом в повному розумінні цього слова, дарма, що обидва й виступали часто прилюдно — як і ще не був ним перед другою світовою війною ні один з їх здібніших і „доростаючих" учнів.

Цю недостачу скрипаків-солістів в Західній Україні надолужувала до деякої міри діяльність за границею одинокого тоді в нас концертуючого скрипака, Романа Придаткевича, та іншого представника ділянки струнних інструментів — тоді теж одинокого в нас — челіста Богдана Бережницького у Відні.

Не дивниця, що така ситуація мала дуже важливий вплив на нашу музичну творчість і літературу. Отже тому, що вже тоді були в нас піяністи, чи пак, ще більшій мірі, здібний піяністичний „нарибок", та й тому, що усі сучасні українські композитори виховувалися музично під впливом фортепіяна і зв'язаної з цією ділянкою літератури, поставали в нас нові інструментальні твори — в ділянці фортепіяна. А що зовсім випадково згаданий челіст Богдан Бережницький був приятелем Василя Барвінського і часто з ним виступав, то постали в нас перші твори для віольончелі й фортепіяна; їх кількість збільшалася знову таки внаслідок припадковости, коли — наприклад автор цих рядків, під час своїх студій в Берліні, заприязнився й все пізніше життя мав серед своїх найближчих друзів двох знаменитих мадярських челістів. Але тому, що не мали ми скрипаків - віртуозів, не було буквально ніодного поважного українського тору для скрипаків-віртуозів, були тільки перші спроби в цьому напрямі Лисенка й Людкевича.

Інакше представляється тепер справа ділянки струнних інструментів між українцями у вільному світі, та зокрема в Америці. Тепер маємо не одного, чи двох, представників цієї ділянки а є їх чимало. Декотрі з них вже справжні солісти; а серед них є навіть й окремі мистецькі індивідуальності. Між скрипаками-солістами є Дона Гресько, Аліція Бучинська, Володимир Цісик у Ню Йорку, Люба Головата, Дарія Кузик, Ярослав Мигасюк, Оксана Сімович з Филаделфії, Марко Лепкий у Дітройті, Євген Цегельський у Рачестер, й Іван Ковалів та Оксана Мариняк у Канаді. У Нюорлінській Симфонічній Оркестрі постійно грали сестри Шкляр, скрипачки Олена й Ольга, та віолістка Міна. Знаменитим віолістом є Тарас Губіцький з Дітройту. Ділянка віольончелі має може й ще сильніших репрезентантів в особах Івана Барвінського (у Німеччині), Григорія Бемка, Христі Колесси й Зої Пелевської, з котрих троє останніх, — маючи за собою десятки власних концертів, справжні ветерани концертової естради.

Усі вони — справжні професіонали, яких так дуже й так довго недоставало нашій музиці в її інструментально-виконавчій ділянці.

Серед усіх них окреме й особливе місце займає Роман Придаткевич, не тільки тому, що він і своїми літами і музичною діяльністю між ними, „сеньйор", але й тому, що як скрипак-композитор, він одинока цього роду постать в українській сучасній музиці, в якій, як згадано раніше, усі наші композитори були, чи є піяністами. Як скрипак, Придаткевич здобув уже неабиякі успіхи ще в двадцятих роках, коли після студій у таких майстрів скрипки, як Шевчік, Гарцер і Ґоттесман він виступав в численних містах середньої Европи. Переїхавши на постійне перебування до Америки, Придаткевич виступив вже в 1930 р. з власним концертом у Тавн Гол у Ню Йорку (опісля ще двічі в цій же залі), та від того часу дав безліч концертів в Америці і Канаді. Від 1946-го р. Роман Придаткевич працює як професор скрипки в стейтовім каледжі в Морей, Кентакі.

Коли в молодших роках одинокою пасією Придаткевича в музиці була скрипка, то пізніше зродилася й друга: музична творчість, композиція. І в цій ділянці він осягнув неменше, як в ділянці виконавчій, добившися, наприклад, виконання своїх оркестрових творів такими відомими диригентами, як Стоковскі, чи Говард Гансон.

Та на особливу увагу заслуговують скрипкові твори Придаткевича, яких є чимало і які являються незвичайно рідким і цінним вкладом в нашу музичну літературу, ще все, на жаль, дуже вбогу на скрипкові твори взагалі, а добрі скрипкові твори зокрема. Пише він для скрипки і в великих циклічних формах, як Соната (має їх дві), і в менших, в яких залюбки використовує українську народну тематику, або творить в її дусі. Що все написано для скрипки дуже вміло — не дивниця: адже писав ці твори досконалий знаток цього інструменту.

Виступи Придаткевича рідкі — безумовно зарідкі, як, на жаль, зарідкими є взагалі концерти наших інструменталістів. До цих треба зарахувати, очевидно, і піяністів, таких, як Ельва Барабаш, Дарія Каранович, Христя Чвартацька, Борис Максимович, Вадим Кіпа, Роман Рудницький і інші.

Причина, що наша публіка воліє все ще слухати співаків чи хори, як першорядного інструменталіста, та психологічний підклад такої аномалії, це тема для окремої статті. Та це факт — як і фактом є, що музичний смак виробляється й поліпшується знанням і слуханням саме інструмент. музики. Доказом цього — Німеччина і високий стан її музичної культури в останньому 200-літті, власне внаслідок незвичайного розвитку її інструментальної музики і рівночасно з цим, інструменталістів — виконавців, які музичну культуру слухача постійно підносили й постійно на неї впливали. Коли б у нас було більше концертів, скрипаків, челістів, камерних ансамблів, оркестри — і коли б наша публіка вчащала на ці концерти масово, то нема сумніву, що мінявся б і підносився б і загальний музичний смак і рівень нашої публіки, її розуміння музики, вимоги до репертуару і виконавців.

Тому виступи інструменталістів, а в першу чергу їх самостійні концерти, треба підтримувати якнайактивніше, сприяти їм, помагати їх здійсненню і передусім, слухати їх.

ОСИП ЮРІЙ ФЕДЬКОВИЧ — ПОЕТ ВІДРОДЖЕННЯ БУКОВИНИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

де він малює жахливі картини сільської нужди. Також під впливом Шевченка, з високомистецьким завершенням написані поезії з циклю „Окрушки".

Прозова творчість Федьковича наскрізь оригінальна і займає визначне місце в українській літературі. Повість „Люба-згуба" видрукована у „Вечерницях" ще 1862 р., а окремою збіркою вийшли його оповідання у 1876 р. під редакцією М. Драгоманова.

У прозі особливо підкреслюється стиль Федьковича. В своїх повістях і оповіданнях він виводить чудові картини гуцульського побуту, описує празники, весільні обряди тощо, представляючи мальовничу природу та буйну вдачу гуцулів. Його герої — це пристрасні шукачі щастя й правди. Їм видається щастя близьким і досяжним, але несподівано воно пропадає, а герої кінчають трагічно. Майстерність прози Федьковича визнають критики однозгідно.

Федькович писав і драматичні твори („Юрко Довбуш", „Керманич", „Богдан Хмельницький" та ін.), але вони не мають тої літературної вартости, що повісти. Опріч того, дав він частину переспіву „Слова про Ігорів похід" і ряд прозових перекладів з Шіллера, Ґете й Шекспіра.

Німецькою мовою появилася збірка поезій Федьковича у 1865 р. та поезій і оповідань у 1882 р. Німецький критик і письменник, проф. Ернст Нойбауер про ці збірки писав: „Федьковича, як лірика, можна поставити нарівні з кожним німецьким поетом".

Поруч письменницької діяльности, Федькович віддається педагогічній і громадській роботі. У 1869-72 працює інспектором народних шкіл Вижницького повіту і домагається введення в школах української мови, зладжує „Буквар" з фонетичним правописом (урядові чинники відкинули цей „Буквар"), від 1872 р. редагує у Львові популярні видання „Просвіти" — два роки, а від 1885 р. редагує в Чернівцях газету „Буковина" та „Бібліотеку для молодежі".

Федькович завжди виступав в обороні права народної мови в письменстві й школі. Але з того боку заслони доводиться чути, що Федькович був одним із піонерів . . . політичного москвофільства. Тому на місці буде пригадати статтю Федьковича (яку тоді не хотіли вмістити ані львівські ані чернівецькі газети), написану в 1869 р., проти московської загрози, під загол. „Щоб не було пізно. Голос з-посеред руського народу", в якій вказував на Москву та її імперіялізм, як на дійсного промотора москвофільства. Ця сама ідея висловлена в його поезії „Страж на Русі":

„А білий цар, як злий стоїть
Та рад би зжерти цілий світ,
Та рад би разом всіх слов'ян
Закути у оден кайдан".

Або в поезії „В день скону Батька нашого Т. Шевченка":

„О, Москво, мати ти всіх лих,
О, Москво, ти несита крови,
Крови пророків і святих,
І праведних святої крови".

Федькович — це втілення щирости, доброти, лагідности й чесноти, але, з другого боку, це вперта й дуже вразлива натура на людські нетакти й нещирість. Тому він легко огірчувався на оточення і часто замикався від людей і поринав у самітність, даючи волю своїй живій і глибокій фантазії.

Коли в 1886 р. чернівецькі українці влаштували на честь поета величне свято 25-річчя його літературної діяльности, сердечне відношення до поета й численні привіти з усіх кінців української землі так підбадьорили його, що він з новою енергією взявся за працю, передусім у редакції „Буковини". Але це тривало коротко, бо вже 11 січня 1888 року смерть перервала нитку його життя. Відійшла людина, живе слово якої вчинило національно-культурну революцію на Буковині, принесло їй відродження.

Літературна спадщина Федьковича — це поважний вклад у всенаціональну культурну скарбницю України.

З нагоди 70-річчя смерти О. Ю. Федьковича Українська Буковинська Громада в Ню Йорку, при співучасті Карпатського Союзу й Т-ва „Гуцульщина", влаштовують 3 травня ц. р. святочний вечір. Віримо, що українська спільнота Ню Йорку й околиці своєю масовою участю на цьому святі гідно вшанує пам'ять цього Великого Сина України.

І. М. Н.

ДЕЛЕҐАТИ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКИ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делеґата	Ім'я і прізвище заступника
477 — 188	2	Павло Сиротюк	Осип Сохан
481 — 118	2	Григорій Шараневич	Євген Вілинський
482 — 264	2	Осип Сусь	Сузанна Попівчак
483	2	Іван Яковенко	Теодозій Горбовий
484	2	Володимир Запаранюк	Володимир Драґош
	2	Франко Фалинський	Михайло Дмитрів
485 — 275	2	д-р М. Сидор Чорторийський	Володимир Юрків
487 — 501	2	Микола Денисюк	Софія Тимчишин
489 — 88	1	Микола І. Шпитко	Богдан Федик
490	1	Олена Чорномаз	Олександер Паньків
497 — 404	2	Дмитро Петрів	Євген Попович
498 — 444	2	Осип Касюхнич	д-р Василь Яшан

Не одобрено делеґата Відділу ч. 293, тому що вибрана особа не відповідала вимогам 10. параґрафу статуту УНСоюзу про кваліфікації делеґата. На це місце признано делеґатом вибраного заступника.

Внаслідок смерти делеґата Відділу ч. 342, признано делеґатом його заступника.

Дмитро Галичин, гол. предсідник У.Н.Союзу.

ГРУДКА ЗЕМЛІ НА МОГИЛУ БЛ. П. СТЕФАНА МАЛИША

В невідрадній самітності невблагана смерть забрала гаряче серце, скосила веселий погідний настрій, перервала молоде, повне плянів, надій і хотінь життя.

Змолоду повний життєвої радости і замилування до спорту поринув в цьому світі молодечих поривань. На скитальщині бачили ми бл. п. Стефана Малиша в спортовій команді „Буревій" в Ноймаркті, то знов в „Січі" в Реґенсбурґу. По переїзді на американську землю зразу включився в спортове життя УСК-у Ню Йорку. Тут він активний член, то заступник ланкового першої команди, член Управи, ланковий команди „Юньйорів". Його „стейшен-ваґен" все був повний молоді і кожної неділі чи суботи мчав розсміяний в ту, чи в ту сторону нюйоркської метрополії на футбольні змагання.

Аж прийшли турботи, аж прийшли фізичні недомагання, що клали його на довше чи коротше в ліжко. З того ліжка несподівано 26-го березня 1958 р. йому більше не довелося встати. 5-го квітня невелика громада друзів і приятелів відпровадила його на вічний спочинок. В помершім УСК Ню Йорк втратив не тільки щирого симпатика, відданого члена, але в першій мірі безпретенсійного працівника. Народився бл. п. Стефан Малиш 29 грудня 1920 року, в Старому Самборі.

Цих кілька скромних слів, хай будуть заплатою за його труд в спортовій громаді від друзів, що задержать його у своїй пам'яті.

У. С.

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, Pa.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Бостон, Масс.

Шевченківські Роковини

Бостонська Українська Громада відзначила Шевченківські Роковини 23-го березня в німецькій церковній залі при 133 Шовмат Евню. Свято підготовив Відділ УККА при допомозі місцевих організацій і громад, які є його членами.

Програма Свята складалася з двох частин. У першій відспівав мішаний хор української православної церкви під проводом о. протоєрея І. Данилевича Американський Гимн і Заповіт. Після того виголосив доповідь п. Вараник Андрій. Змістовна доповідь, ілюстрована цитатами з творів поета, зуміла весь час тримати слухачів на увазі та піднесла святковий настрій.

В концертовій частині виступили три хори: Мішаний хор Укр. Православної Церкви відспівав дві пісні — Думи мої і Сонце заходить, Хор Кобзарів — Реве та стогне і Видиш брате мій, Хор пластунів — Україно моя рідна і Поклін тобі, Тарасе. Акомпаніювала п-і Юлія Кохановська.

Епілог поеми — Мати Наймичка — виголосила, передаючи вірно задум поета з усіма моментами драматичної дії, п-і Петрів Катерина. Учні школи українознавства при укр. католицькій церкві св. Юра перевели під проводом пластового сеньйора Шеґрина Якова інсценізацію фраґменту поеми „Гамалія". Пані Калиниченко А. відспівала при супроводі фортепіяністи Е. Ґолембйовського дві пісні — Ой, одна я одна і Полюбила я на горе своє. Свято закінчено відспіванням національного гимну.

Заповідачем програми був магістер Щудлюк Орест, що [illegible] справно і енергійно. **М.К.**

Бейон, Н. Дж.

Шевченкові Роковини

30-го березня в залі Українського Народного Дому, Організація Оборони Чотирьох Свобід України та ..... СУМА в Байоні гідно відзначили роковини смерти нашого Генія Кобзаря Святочною Академією, яку започаткував чоловічий хор ООЧСУ „Гомін" під орудою п. Миколи Кормелюка співом американського гимну. Після цього голова місцевого Відділу ООЧСУ п. В. Вінтонів відкрив Свято та привітав присутніх. Святочний реферат виголосив п. Микола Кормелюк, який зокрема зупинився над політичною поемою п. з. „Великий Льох". З черги вище згаданий хор відспівав: Заповіт, Сонце заходить, Думу про зруйнування Січі, Жива та Захувала та сива зазуля. На окреме вирізнення заслуговує активна участь дівчат і хлопців Ю. СУМА, які під проводом своєї виховниці п. Мирослави Сірої, виконали індивідуальні та збірні деклямації з творів Шевченка та ритмічну вправу: Човен хитається. Будуючим рівнож моментом було, коли в часі пісні: Поклін Тобі, Тарасе — діти Ю. СУМА прикрасили портрет Шевченка зеленим віночком на знак своєї любови до Кобзаря. Кінцевою точкою Свята була сценічна картина „Прощай, Кирилівко" у виконанні дівчат і хлопців Ю. СУМА. Діти в тій виставці вив'язались надсподівано гарно, та лишили по собі милий спомин, а для старших любителів сцени надію, що скоро вони підсилять сценічні ряди. Слід відмітити наполегливу працю в Ю. СУМІ виховниці п. Мирослави Сірої, яка підготовила дітей до цього Свята. Свято закінчено співом національного гимну.

Під час перерви п. Мирон Сірий, культ.-освітній референт при місцевому Відділі ООЧСУ зреферував присутнім справу протестаційних акцій в обороні чести української нації, доброго імени української армії та славної мам'яті Симона Петлюри, знеславлених французькою телевізійною передачею. **М. К.**

Филаделфія, Па.

Закінчено Відзначування 40-ліття Відновлення Українських Збройних Сил

З доручення Головної Управи Об'єднання б. Вояків Українців Діловий Комітет комбатанських організацій міста Филаделфії (ОбВУА, Братство кол. Вояків І УД УНА, Товариство кол. Вояків УПА ім. ген. Т. Чупринки і Об'єднання кол. Вояків УПА) організував Зустріч-Бенкет з громадянством, що з нагоди 40-річчя відновлення Української Армії відбувся в неділю 26-го січня в залі Клюбу Горожан.

В Бенкеті, окрім колишніх українських вояків взяли участь представники обох наших церков і майже всіх центральних організацій і установ. Свято відкрив голова Ділового Комітету сотн. Микола Алексевич, який дальше ведення програми передав товстмайстерові сот. І. Порикові. Товстмайстер привітав приявних високих церковних достойників Митрополита УАПЦ ВПреосвященного Івана Теодоровича і від українсько-католицької Церкви Впреп. о. капеляна Лебедовича. З черги привітав визначних штабових старшин Української Армії ген. пор. Александра Загродського, командира корпусу славного Зимового Походу, генерального штабу полк. Петра Дяченка, кап. лейт. Святослава Шрамченка і інших делеґатів від організацій і установ, кол. вояків Української Армії, їхні родини та всіх гостей. Після молитви, яку провів Впреп. о. Лебедович, усі засіли до дбайливо накритого стола. Приємно ствердити, що на цю воякцьку гостину прийшло понад 200 осіб, від різних політичних угрупувань, підкреслюючи тим, що українська армія неподільна і всім дорога, так як неподільні й дорогі нам усі українські формації: УСС, І УД УНА, УПА і прочі. З'явилися на цю гостину чільні представники нашого громадянства, щоб своєю приявністю не тільки заманіфестувати своє позитивне ставлення до комбатантських організацій, не тільки звеличати відновлення української армії, але з живими ще склонити голову перед духом тих незлічених безстрашних лицарів, які „за свою улюблену державу полягли в нерівному бою".

Під час гостини виступило цілий ряд учасників з привітами і промовами. Промовляли: Митрополит УАПЦ ВПреосв. Іван, ген. Загродський, Впреп. о. Лебедович, голова Б-ва І УД УНА інж. Скіра, д-р В. Галан (ОуВУА і УНСоюз), кап.лейт. Шрамченко, підполк. Ю. Лопатинський (УПА), п-і Олена Лотоцька (СУА), Ст. Сприньский (Провидіння), Микола Вайда (АУКП), Володимир Васюк (Т-во Пр. УНР і СУНД), Мирон Утриско (ПАВНА), Андрій Шеkерик (ОДВУ), В. Титанич (ООЧСУ), І. Молящий (Учит. Громада), Микола Пасіка (Гетьманська Орг.), М. Лис (Кооператива), Дм. Василащук (УРС), М. Демянчук (СУКІП), інж. М. Ліщинський (Укр. Воєн. Інвалідів), М. Бачара (СУМА), Павло Лимаренко (ОДУМ), А. Цікало (Студ. Громада) та сот. Михайло Савчин (Братство УСС). Ген. Загродський, як усе повний віри у нашу перемогу, м. ін. підкреслив, що кол. вояки тут на еміґрації є дальше вояками, бо ніхто їх з війська не звільнював та закликав твердо стояти при комбатантській організації ОбВУА, яка виконує корисну для української визвольної справи роботу. В такому самому дусі говорив і президент ОбВУА д-р В. Галан, кап. лейт. С. Шрамченко говорив про українську фльоту, як друге і дуже важливе збройне рам'я української армії. Як моряк з крови і кости на закінчення свого цінного слова склав моряцьке побажання: „Дай нам, Боже, доброго вітру". Воякцькою твердістю війнуло з промови підполк. Юрія Лопатинського та голови Б-ва І УД УНА інж. Скіри. Митрополит Високопреосв. Іван та Впреп. о. Лебедович згадали теплим словом про сотки тих полевих духовників Української Армії, що у першій боєвій лінії погинули під час виконування своїх душпастирських обов'язків. Від жіноцтва промовляла п-і Олена Лотоцька, голова СУА, стверджуючи, що українська жінка була не тільки допоміжною силою в нашій армії, але поруч з чоловіками вояками з крісом в руці боролася за свою державу. На окрему увагу заслуговує слово визначного бойового старшини сот. Михайла Ліщинського, повне глибокого відчуття недолі інвалідів української армії. Він щиро апелював до присутніх, а за їх посередництвом і до всього українського громадянства, щоб у 40-річчя Української Армії ділом доказали свою любов і пошану до цієї армії і вперш чергу своєю видатною жертвенністю причинилися до кращого матеріяльного забезпечення наших інвалідів. Слово його тим більше зворушило, що сам він інвалід (втратив руку) і для себе цієї допомоги не потребує. Треба вірити, що цей його голос дійде до серця кожного свідомого українця і те серце буде знати, як виказати реальну вдячність тим, що своєю кров'ю здобували волю Батьківщині. В загальному всі промови були повні теплих почувань до героїчної української армії та її знаних і незнаних творців, стверджуючи при тому, що наша армія не була поставлена готовим і досвідченим державним апаратом, забезпечена в початках її творення житловим приміщенням, харчами, одягом, потрібним вишколом і озброєнням, але постала вона в огні революції без примусу і мобілізаційних заперів. Зросла вона силою глибокого патріотизму старшин, підстаршин і вояків. І тільки тому та наша армія могла видержати так довгі, бо кілька років криваві бої, радіти перемогами і незаломлюючися поразками. В нерівному бою вороги перемогли нашу армію, але волелюбного українського народу не скорили. Бій за українську державу іде дальше, сьогодні вже не тільки на закутих в кайдани українських землях, але на всіх закутинах земської кулі, де тільки б'ються українські серця.

На закінчення промов сот. М. Савчин, що мав щастя як вояк бути в дні 22-го січня 1918 р. в Києві, рицитував свій вірш „В 22 січня", присвячений тій славній події. Усі приявні були приємно заскочені змістом і гарною деклямацією нашого побратима, який, як завжди по своїх виступах, зібрав рясні оплески признання. Закінчено цю незабутню воякцьку зустріч молитвою, що її провів Впреп. о. Лебедович. **І. П.**

Нюарк, Н. Дж.

Американсько - українська щаднича і позичкова спілка.

27-го березня відбулися загальні збори цього банку в залі Української Централі. Збори відкрив предсідник п. М. Басараб, а опісля перебрав провід проф. Каськів, який начеркнув розвій банку від часу його існування, 1922 року досі. Звідомлення з діяльности банку за минулий рік 1957 склав секретар П. Цап, поділившись з приявними радісною вісткою, що банк по численних строгих стейтових контролях одержав федеральне обезпечення. Майно банку до часу відомої в ЗДА депресії в 30-их роках виносило понад 700,000 дол., а потім впало до 99,000 дол. Все ж таки управа банку не заложила була рук, а взялась до праці, щоб банк піднести із занепаду. Рік за роком банк краще розвивався, і його майно 28-го лютого 1957 р. виносило 1,860,799 дол і 37 цт. Протягом року збільшилось майно банку на 143,056 дол. 58 цт. так, що з днем 28 лютого 1958 р. майно банку виносило 2,003,855 дол. 95 цт. Банк уділяв позичок на морґеджі, довго — або короткореченцеві, згідно з домовленням, і в цей спосіб поміг численним українцям набути власні доми. Банк цей є рівночасно щадничою установою для старших і дітей під опікою батьків, виплачуючи вкладчикам по 3¼ %. По оживленій дискусії над звідомленням з діяльности банку, серед якої секретар і члени дирекції давали вичерпні вияснення та по уділенні абсолюторії, вибрано в голосуванні картками на 4-х зголошених кандидатів 3-х членів Дирекції: інж. Я. Вігуна, В. Салабуна і М. Матіяша. Банк поміщується в домі Української Централі при 180 Вільям Стріт в Нюарку, а в найближчому часі перенесе своє бюро до новонабутого будинку при 760 Клінтон Евню в Нюарку.

Місцевий Пластприят

начисляє 85 членів, деще замале число на велику нюарську українську громаду. Беручи до уваги, що між цими членами місц. Кружка Пластприяту є люди, які не мають дітей в місц. пласті, виходить отже, що не всі батьки 141 дитини (74 хлопців і 67 дівчат) обнятої місц. пластовою станицею, є членами місц. Кружка Пластприяту. Цьогорічна Коляда, переведена за ініціятивою місц. Пластприяту, в порівнянні з минулими роками мала найкращі успіхи, бо принесла понад 800 дол., з чого призначено на фонд купна пластового дому в Нюарку 500 дол. Належить згадати видатну поміч, яку дали в цьому році батьки, члени Пластприяту, колядникам - пластунам. Гарні традиційні вечерниці, влаштовані місц. Пластприятом 15-го лютого при небувалій сніговії метелиці пройшли з великим моральним і матеріяльним успіхом, даючи чистий дохід $873.45, які призначено на фонд купна пластового дому. Новістю на згад. вечерницях був виступ дебютанток. Відрадною появою на згад. вечерницях була численна участь наших лікарів враз з родинами з Нюарку.

Загальні збори місц. Кружка Пластприяту визначені на 26-го квітня на год. 6 ввечорі у пластовій домівці при Белмонт Евню 9 в Нюарку. Важаним управи тав-а є, щоб наше громадянство, а зокрема батьки пластової молоді, численно прибули на ці збори.

„Чорноморська Січ" в Нюарку

поволі зриває з байдужністю для справи перебудови свого одноповерхового дому, який на довгі роки міг би залишитися центром нашого життя на горі міста Нюарку. Гарна і немала площа, власність тов. біля дому при 12 вулиці, довго жде на поширення дому. І радісною була хвилина, коли на зборах управи тов-а і членів комітетів при тов-і 7 квітня давні іміґранти пп. Дубас, Корда, Соколовський, Заверуха і інш. висунули думку - проєкт поширення дому тов-а, а то тим більше, що на ту ціль є зложена готівка. Хочеться вірити, що таки в цьому році направду здійсниться думка про поширення Січового дому в Нюарку.

Наші бизнесмени.

Дві існуючі в Нюарку купецькі станиці поширили свої бизнеси і мають кращі приміщення. Фірма „Дніпро", власниками якої є наші активні громадяни з Нюарку (М. Стебельський і О. Суховерський), довший час знаходилася в невідповідному тісному приміщенні при 15 Евню в Нюарку. Тепер ця фірма перейшла до більшого приміщення при 219 Спрінґфілд Евню і тут збільшила вибір своїх товарів чоловічої і жіночої ґалянтерії, товарі на висилку, різьбу, кераміку, вишивки, книжки, дощовики і порохівники, тощо.

Друга фірма, власниками якої є відомі наші громадяни з Нюарку (Я. Гайвас і Т. Кордуба) і яка виконує автові роботи (смарування авт, зміна оливи, прочищування моторів, чищення охолоджувальної системи, дрібні направи) і обслуговує при продажі коліс, має своє приміщення в обширному льокалі при 741 Спрінґфілд Евню в Нюарку. **О. У.**

Гартфорд, Конн.

Річні Загальні Збори СУМА

2-го березня в залі Українського Клюбу відбулися річні Збори осередку СУМА при участі 44 членів і гостей, на які прибули представники Гол. Управи.

Збори були зорганізовані і проходили ділово з увагою всього членства. Осередок має 53-ох членів дорослих і 47-ох юнаків. Відбуто в році 5 ширших сходин і 9 засідань управи, на яких розглянено і винесено рішення відносно 104 писем і обіжників Гол. Управи і інших інституцій. Пересічна участь членів у сходинах 35. На святочних сходинах виголошено реферат в честь сл. пам. Командира УПА Тараса Чупринки. Спільно з ООЧСУ влаштовано Свято Героїв. Осередок брав участь в уряджению Листопадового Свята. Культ. освіт. референт д-р Дутка завважив, що заінтересовання рефератами, книжкою і взагалі читанням слабе. Є при ООЧСУ бібліотека, з якої громадянство Гартфорду і члени СУМА мало користають. Правда, що на членів СУМА накладається багато громадських обов'язків, як участь в хорі і праця в різних товариствах, а через те мають вони мало часу для праці над собою. З дальших звітів видно, що осередок допоміг сусідньому Ню-Брітен зорганізувати осередок СУМА. Взято участь у Здвигах і Святах СУМА. Спільно з членами ООЧСУ переведено Коляду на Визвольний Фонд. Голова осередку п. Гладун ствердив, що не все зроблено, що було заплянoвано. Ми все підчеркуємо, що ми ідейні, але яка користь з ідейности, коли наша активність слаба. Ми вибираємо, чи делеґуємо друзів до праці в наших товариствах, як УККА, Клюб, Спорт, Хор і там СУМівці часто забувають про їх основне завдання: боронити великі ідеї, які репрезентує СУМА, все і всюди. Ми подібні до театру, де кілька акторів грає а багато статистів за кулісами приглядається. Апелює до батьків, щоб не легковажили виховання своїх дітей, тих нових кадрів, які по нас повинні перебрати працю. Управа СУМА остаточно залеґалізувала і перебрала під свій заряд Кооперативу СУМА, яка тепер гарно розвивається і свої зиски призначує виключно для виховних цілей СУМА.

На окрему увагу заслуговує звіт референтки Ю. СУМА п-і Заячківської, яка нарікає на незрозумілу байдужність більшости батьків, які своїми дітьми мало інтересуються. Брак доброго приміщення для сходу молоді справляє референтці багато турбот. Порушує такі справи, як бібліотека, літній табор, праця Батьківського Комітету, та окремо згадує про жертвенну працю виховників.

В дискусії п-і Гілевич дала цінні завваги відносно дисципліни і точности у виконуванні обов'язків членами СУМА. Пан Рудзінський, голова місц. ООЧСУ, порушив справи ідейного напрямку в діяльності СУМА і вихованню молоді. Представник Головної Управи п. І. Кобаса підкреслив добрі і звернув увагу на слабші моменти в діяльності Осередку. Поінформував збори про актуальні справи, як фахові курси виховників, оселі СУМА, табори і інше. Пригадав актуальну справу висилки протестів до французьких властей в справі телевізійної програми, в якій знеславлено ім'я Головного Отамана і Українського Війська. Участь представника Централі є корисна і додає поваги зборам. Як гість, я мило просидів до кінця Зборів. Заява голови Осередку, що ми прощаємо друзям, які робили помилки в мин. році і віримо, що їх в будучім році не повторять — насуває переконання, що ідейність і мораль в СУМА ще високі.

До Управи на слід. рік вибрано: Осип Гладун — голова, Роман Кирилюк — заступник, М. Кравець — секретар, Василь Ґрунтовський — фінансовий референт, Мирон Зелез — організаційний, П. Шагай — культ.-освітній, п-і Марта Заячківська — Ю. СУМА, Андрій Наконечний — спорт. Контрольна Комісія: В. Василенко, П. Дутка, В. Шподарунок. Тов. Суд: Т. Мельник, С. Мокрицякий, П. Колінський. **Е. Г.**

Палатайм, Ілл.

Українська громада Палатайму відзначила Свято Т. Шевченка. В тому Святі взяла участь місцева школа. Програма не була волика, але досить вдала. Змістовний реферат виголосив п. Пиганюк, учитель цієї школи, з деклямаціями виступали діти місцевої школи. Стефанія Поливка кедлямувала „Розриту могилу", Леся Запорізька „Думку" Ярослав Трегубчук „Суботів", Марія Яхнів „Шевченко і Петербург", Стефан Гедзик „Живим і мертвим", Василь Петрик „Іван Підкова". Тут хочу зазначити, що це є мала група людей, найдальше висунена на північно - західню сторону від Шикаґа.

В другій половині 1957-го року заходом ініціятивної групи була зорганізована Школа Українознавства, та вибрано батьківський комітет, котрий зараз приступив до праці. При помочі активних громадян зорганізовано Свято Миколая і Різдвяний вертеп, котрий відвідав усіх українців в Палатаймі і в околиці. Після Нового Року 1958 відбулися загальні збори, де розв'язано батьківський комітет і на його місце вибрано громадську управу, яка продовжує ту саму працю.

Управа складає усім громадянам щиру подяку за їхню активність і працю для добра Української Громади.

Балтімор, Мд.

Вечір гумору і сатири

Монотонно пливе життя української громади. Поза святочними академіями, організаційними зборами, сходинами й забавами, здається, кемає більш нічого, що свідчило б про її живучість. Убогість отого життя є одною з причин, що певна частина громадян стоїть осторонь навіть того скромного прояву нашої живучости.

Тому треба привітати почин Управи 31-го Відділу ОДВУ, що заініціювала 9-го березня ц. р. „Вечір гумору і сатири", з участю відомих в краю і на еміґрації гумористів В. Шашаровського і А. Радванського. Той вечір, що був під кожним оглядом вдало скомпонований, проходив під гаслом „Спутнікіяда — гумор добра рада". На програму вечора склалися монологи, діялоги, куплети та пісеньки легкого жанру, а притаманні українцям гумор і іронія дали авторам змогу легко потрактувати деякі складні наші громадянсько - суспільні справи. Програма проходила жвавим темпом і тримала слухачів у веселому настрою.

Вже в пролозі (текст Яр. Климовського) А. Радванський впровадив публіку у веселу атмосферу. Цей гумор зростав із виконанням кожної точки. Дві пісні А. Радванського довели, що у нього милий тембр голосу. Перша частина закінчилася виступом Юзька Калафатюка (А. Радванського), який мило бавив присутніх.

Другу частину, що її можна б назвати львівською, започаткував В. Шашаровський доповіддю про атом (власного укладу), відтак монолог Берези „Спортові спомини зі Львова". В другій частині на особливе відзначення заслуговує пісонька „Спомин про Львів", що за її виконання А. Радванський одержав рясні оплески. В. Шашаровський свою довгу точку переплітав куплетами, з яких найбільше подобалися „Бо я зі Львова" (Текст Ю. Рибака і Яр. Куйца). На закінчення знов виступив А. Радванський у ролі Юзька Калафатюка та монологом про Львів закінчив вечір гумору.

Мистецький керівник програми — Вол. Шашаровський, музичний супровід — проф. Зої Маркович. **П. — вич**

Український Літературно-Мистецький Клюб

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю, дня 18-го квітня ц. р., буде проведене обговорення виставки книжкової графіки, яка відбувається тепер у приміщеннях Клюбу і триватиме тільки до неділі 20 квітня ц. р., включно. В обговоренні візьмуть участь проф. А. Малюца, проф. Вол. Барагура і п. С. Федів. Початок о год. 8-ій вечора.

ПРО ЕКОНОМІКУ Й РЕЦЕСІЮ

(Закінчення зі стор. 2)

нопольні підприємства та високі домагання робітничих юній тут є в першій мірі відповідальними.

В другому тижні квітня зайшли деякі важливі події в американському народному господарстві. Ціни стали вже поволі спадати. Розуміється, не на харчі, бо це найневідзовніші продукти найпершої потреби, і споживач все пожертвує, поки стане стинати свої видатки на харч. В Клівленді, Шикаго, Ст. Луїсі, Далласі, Дітройті й інших містах роздрібна торгівля впала до 4 відсотків. Сірс і Робак перевів загальну редукцію своїх цін на 13 відсотків. Продаж авт обнизився, і продавці почали застосовувати всі можливі трюки, як посилену рекляму, безплатне обслуговування кавою по склепах, обнижування ціни і улаштовування кредиту так, що за нове авто вже треба платити аж влітi або аж мине рецесія, та й давання індивідуального високого дисконта від продажної ціни. Ціни на одяг теж спорадично спадають. Закликається покупця із усіх-усюд, представниками уряду і представниками індустрії, таки вже та й багато купувати. І хоча економічного поліпшення ще нема, господарська нормальність наближається вже в тому сенсі, що за час рецесії ціни падають. А ми на це довго ждали.

Ще довго треба буде ждати, щоб спадок цін став загальним, і таких розмірів, щоб його пересічний громадянин відчув. І якщо американська економіка вже дійсно досягнула дна рецесії, у що по суті важко повірити, все ж таки на поліпшення господарської ситуації в належному і сприємливому маштабі треба ще довго ждати; може шість місяців, а може й довше. Господарська ситуація вияснться, правдоподібно, в осінніх місяцях.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. — Т-во „Укр. Січ", Відд. 170, повідомляє, що Збори відбудуться у п'ятницю, 18-го квітня 1958 р., о год. 6-ій веч., у приміщенні УНДому — 433 Гобокен Еве. Обов'язком кожного члена прийти, вирівняти свої вкладки та подати деякі добрі проєкти, у зв'язку з конвенцією УНСоюзу. — П. Мелень, предс.; В. Плетньонь, кас; І Грабар, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. — Т-во ім. І. Франка, Відд. 372, повідомляє всіх членів, що Місячні збори відбудуться в суботу, 19 квітня 1958 р., о год. 7:30 веч., в Домі Лонишиного — 922 В. 5-та вул. Проситься всіх членів вирівняти залеглості з попередніх місяців. Маємо багато справ до полагодження. — Ю. Лонишин, секр.

АСТОРІЯ, Н. Ай. — Місячні збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 5, відбудуться в суботу, 19-го квітня 1958 р., о год. 7-ій веч., в залі укр. кат. церкви Чесного Хреста 37-09 — 31 Евеня. Просимо всіх своїх членів і членкинь прийти на збори, бо є важливі справи до рішення. Буде звіт Контр. Комісії за перший квартал і інші важливі справи. Довгуючих членів просимо вирівняти свої залеглості — І. Сидор, предс.; А. Климишин, кас.; П. Барнич, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Дністер", Відд. 430, подає до відома своїм членам, що побір вкладок за місяць квітень відбудеться в суботу, 19-го квітня 1958 р., в Укр. Клюбі, при 23-ій і Брави вул., в год. від 7-9 веч. і в неділю, 20-го квітня 1958 р., в Укр. Клюбі при 847 Н. Френклін вул., в год. 11:30-1:30 по пол. Всіх довгуючих членів просимо про вирівняння вкладок. — О. Бакай, секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 64, відбудуться у суботу, 19-го квітня 1958 р., о год. 7:30 веч., у Вінярського. Просимо всіх прийти на збори. — І. Бурний, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Т-во „Свобода", 194 Відд., повідомляє членів, що Чвертьрічні збори Т-ва відбудуться в суботу, 19-го квітня 1958 р., точно о год. 6-ій веч., в приміщенні УНДому при 140 Друга Евеню в Ню Йорку. Приявність членів обов'язкова. — Управа.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Б-во св. Йосафата, Відд. 217, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в церковній залі — 305 Гадсон вул. Просимо членів прийти на збори, бо маємо багато важливих справ до вирішення. Довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглості та приєднювати нових членів до УНСоюзу. — К. Шевчук, пред.; І. Деркач, кас.; А. Іванів, фін. секр.; Г. Булавинець, рек. секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, Па. — Звичайні місячні збори членів Б-ва св. Юрія, 239 Відд., відбудуться в суботу, 19-го квітня 1958 р. (третя субота в місяці). Збори відбудуться при 847 Н. Френклін вул., від год. 5 до 7 веч. Пригадується про обов'язок своєчасного вплачування членських вкладок. — д-р В. Ґалан, пред.; М. Ковальчук, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Управа С-ва Пресв. Діви Марії, Від. 112, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20 квітня 1958 р., по 3-ій і 4-ій Службі Божій в церковній залі. — А. Купер, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — С-во Рожд. Пресв. Богородиці, Відд. 36, повідомляє своїх членкинь, що Збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 4:30 по пол., в церковній залі при 305 Гадсон Еве. На порядку багато справ до полагодження, між інш. проєкти на 24-ту конвенцію УНСоюзу. Довгуючих членів просимо вирівняти залеглі вкладки. — Е. Геруля, предс.; М. Шворц, кас.; С. Гунька, секр.

СТ. ДЖОЗЕФ, Миз. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 355, повідомляє членів, що Звичайні місячні збори відбудуться у неділю, 20-го квітня 1958 р., по полудні, в парохіяльній залі. Управа просить всіх членів і членкинь явитися, з огляду на деякі важливі справи, як також у справі проєктів на конвенцію УНСоюзу. В часі передконвенційної кампанії, просимо привести нових членів до УНСоюзу. — Управа.

ШИКАГО, Ілл. — Звичайні місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 252, відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., в залі при 2250 В. Кортез вул., о год. 12-ій впол. Проситься членів прийти і заплатити вкладки — Польовий, предс.; Хомин, кас.; Когут, секр.

КАМПБЕЛЛ, Огайо. — Місячні збори Т-ва „Сокіл", Відд. 218, відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., в УНДомі — 165 Гордон, о год. 2-ій по пол. Проситься всіх членів прибути, полагодити конечні справи й вирівняти залеглі членські вкладки. Члени обов'язково мають платити свої членські вкладки на зборах Відділу. Якщо члени не можуть бути на зборах, то треба це зробити перед зборами. — М. Стахура, секр., кас.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. — Т-во „Любов", Відд. 370, повідомляє всіх своїх членів і членкинь, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р. Збори відбудуться в церковній залі при 127 Парк вул., точно о год. 12-ій впол. Просимо членів явитися на зборах, є важливі справи до полагодження, виплачування посмертного, приготовлення делеґатів з різними питаннями на конвенцію УНСоюзу і т. д. Згідно з повідомленням в січні, члени, які залягають з вкладками до 2-ох місяців, будуть суспендовані. Довжних членів просимо вирівняти свої залеглості. Також просимо приєднювати нових членів до УНСоюзу та нашого Відділу. — К. Стасюк, предс.; Р. Голубович, кас.; В. Ґіна, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Управа Т-ва ім. І. Франка, Відд. 334, повідомляє всіх членів, що Місячні збори відбудуться в третю неділю по першім, 20-го квітня 1958 р., в Нар. Домі. Проситься всіх членів і членкинь прийти і подати свої проєкти на письмі, у зв'язку з конвенцією УНСоюзу, щоб можна було перевести дискусію. Н. Задирецький, предс.; С. Боганек, секр. кас.; Г. Демкович, рек. секр.

ВУНСАКЕТ, Р. А. — Чвертьрічні збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 206, відбудуться в суботу, 19-го квітня 1958 р., в парафіяльній залі, при 74 Геррис Еве., о год. 7-ій веч. Просимо всіх членів прибути на збори, будуть важливі справи до полагодження. Всіх тих членів, які спізнюються із плаченням місячних належностей до УНСоюзу, напоминається вирівняти належності, бо в противному випадку будуть суспендовані. — В. Киндеґорський, предс.; І. Кокольський, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. — Збори за 1-й квартал Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 234, відбудуться в суботу, 19-го квітня 1958 р., о год. 7:30 веч., в УНДомі. Проситься всіх членів прибути, буде звіт за 1-ий квартал та полагодження біжучих справ. — І. Іваник, фін. секр.

ШИКАГО, Ілл. — Управа Б-ва св. о. Миколая, Відд. 106 повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 12-ій впол., в Домі Відділів УНСоюзу при 843 Н. Вестерн Еве. Проситься всіх членів прибути а довгуючих членів вирівняти свої вкладки. — Управа.

ДІТРОЙТ, Миш. — Уряд Б-ва св. І. Хрестителя, Від. 292, подає до відома, що Збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 1:30 по пол., в залі Дому УНСоюзу при 4655 Мартін і Мишиґен Еве. Маємо дуже важливі справи до полагодження. Управа підготовляє 50-літній Ювілей свого існування, тому треба почути думки перших організаторів-основників. — П. Кізел, предс.; П. Федик, секр.; М. Ціко, кас.

ДІТРОЙТ, Миш. — Управа Т-ва „Зап. Січ", Відд. 75, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 1-ій по пол., в залі УНДому при Мартін вул. Довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглі вкладки, в противному випадку будуть суспендовані. Багато членів тепер без праці, та не можуть платити, тому прошу прийти на збори. — М. Присташ, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо — Збори Т-ва „Сокіл", Відд. 336, відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 1-ій по пол. Проситься членів прийти на збори і заплатити свої вкладки — Г. Степанек, предс.; Г. Кисіль, фін. секр.; Т. Кальмук, рек. секретар.

ГЕМТРЕМК, Миш. — Т-во „Згода", Відд. 20, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., о год. 1:30 по пол., в Українській Хаті при 2240 Грейлінґ вул. Проситься всіх членів прибути. Буде звіт фінансового секретаря та багато інших важливих справ. — А. Триш, фін. секр.

БОФФАЛО, Н. Й. — Б-во св. о. Миколая, Відд. 127, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., в церковній залі при Філмор і Онейда вул., зараз по співаній Службі Божій. Побір вкладок буде від год. 11:30 до 1-ой по пол., а опісля інші справи, які є на порядку нарад. Пригадується членам вплачувати свої вкладки на час, щоб не бути суспендованим. Суспендовані члени, які вирівняють залеглості, будуть прийняті наново з усіми правами. Збори відбуватимуться в кожну 3-ту неділю місяця. Урядники урядуватимуть кожної неділі в поданому місці і часі. Просимо зголошувати своїх дітей і знайомих в члени УНСоюзу. — І. Була, гол.; П. Володка, фін. секр.; п-ні М. Ґаровус, кас.; М. Левицький, рек. секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. — Відд. 97 Т-ва ім. І. Франка, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 20-го квітня 1958 р., в церковній залі — 47 Гови Еве., о год. 2-ій по пол. — В Бродський.

Посмертна Згадка

Мгр. ПАВЛО ГРИЦАК, член 287 Відд. УНСоюзу „Сини України", дійсний член НТШ, пластун та відомий молодий надійний історик, упокоївся в Бозі 2-го квітня 1958 р., на 33-му році життя. Покійний народився в Перемишлі в 1925 році, студіював у Німеччині і закінчив студії на Університеті Міннесоти, викінчував докторську працю на Фордгамському Університеті і був дослідником княжої доби Галицько - Волинської Держави. Полишив у смутку дружину Дарію, доньку Ольгу, сина Євгена, Матір Любмилу і брата Петра. Похорон відбувся в суботу, 5-го квітня 1958 року, з пох. заведення П. Яреми та укр. кат. церкви св. Юрія в Ню Йорку. — В. Й. П!

Т. Литвинюк, секр.

Зміна адреси

До Адміністрації „СВОБОДИ"
81-83 Grand Street
(P. O. Box 346)
JERSEY CITY, N. J.

Долучаю 10 центів — прошу змінити мою адресу.

Моя СТАРА адреса була:
ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ____________
Ім'я і прізвище ____________
Адреса ____________
____

Моя НОВА адреса така:
Ім'я і прізвище ____________
Адреса ____________
Адреса ____________
____

З глибоким сумом хилимо голови перед свіжою могилою визначного українського вченого, патріота-націоналіста та ідеаліста

Проф. Полікарпа
ГЕРАСИМЕНКА

Нехай Тобі земля!
Родина БЖЕСЬКИХ

Ділимося сумною вісткою, що в дні 14-го квітня 1958 року, відійшов у вічність

СТАРШИЙ ЧЛЕН СУМА
сл. п. Микола
КОМАРНИЦЬКИЙ
кол. старшина Січових Стрільців і суспільно-громадський діяч.

УПРАВА ОСЕРЕДКУ СУМА
ім. ген.-хор. Т. Чупринки
в Ню Йорку

2-ий Відділ ООЧСУ в Ню Йорку
сумує з приводу смерти
СВОГО НЕВІДЖАЛУВАНОГО ДОВГОЛІТНЬОГО ГОЛОВИ

сл. п. Миколи
КОМАРНИЦЬКОГО

Родині Покійного складаємо глибоке співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ

ГОЛОВНА УПРАВА ОУА „САМОПОМІЧ"
та
УПРАВА ВІДДІЛУ в НЮ ЙОРКУ
діляться з Членами і Українським Громадянством сумною вісткою, що по довгій і тяжкій недузі, помер, на 63-му році життя, в понеділок, 14-го квітня 1958 року

Микола КОМАРНИЦЬКИЙ

б. секретар Головної Управи, довголітній член Управи і Контрольної Комісії Відділу ОУА „Самопоміч" та активний громадський та суспільний діяч на Рідних Землях і в ЗДА.

ПАНАХИДА відбудеться в похоронному заведенні П. Яреми, в П'ЯТНИЦЮ, 18-го КВІТНЯ, 1958 року, о год. 8-ій веч., а ПОХОРОНИ, в СУБОТУ, 19-го КВІТНЯ 1958 р., від 9-ої год. рано.

ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ!

КОМІТЕТ
ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО - УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ м. НЮ ЙОРКУ
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
ділиться сумною вісткою із своїм членством та всією українською громадою, що дня 14-го квітня 1958 року, помер
ДОВГОЛІТНІЙ ЧЛЕН ЙОГО ПРОВОДУ,

Микола КОМАРНИЦЬКИЙ

який все своє життя, від ранньої молодости до пізнього віку, як український вояк і громадський діяч, у рідному краю та на еміґрації, не жалів свого труду для добра рідного народу.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Тіло сл. п. Миколи Комарницького спочиває в похоронному заведенні Петра Яреми, при 129 Іст 7-ма вул в Ню Йорку, де в П'ЯТНИЦЮ, 18-го КВІТНЯ 1958 р., о год. 8-ій веч. відбудеться ПАРАСТАС.

ПОХОРОН відбудеться в СУБОТУ, 19-го КВІТНЯ 1958 року, о год. 9-ій рано.

До участи в цих жалобних обрядах усе Українське Громадянство запрошує

УПРАВА КОМІТЕТУ

Членам ОбВУА та всьому Українському Воцтву подаємо сумну вістку про те, що дня 14-го квітня 1958 року вибув назавжди зі строю

св. п. Микола
КОМАРНИЦЬКИЙ

учасник Визвольної Боротьби України в лавах УСС-ів, Січових Стрільців та УГА, член ОбВУА, кол. член Товариського Суду нашого Відділу ОбВУА.

Закликаємо всіх членів ОбВУА віддати померлому Побратимові по Зброї останню вояцьку послугу.

УПРАВА ОбВУА — Відділ Ню Йорк

РОЗШУКИ

ЯНКА ВОЛОШИНА, сина Данила, з села Троянівка, район Гусятин, Тернопільська, область, пошукує Родина з Уралю. Прошу писати на адресу:
Michael SEREDYCZ
247 Walck Road
N. Tonawanda, N. Y.

Настя Хомяк, із родини Кравчук, села Печірна на Волині, пошукує свого брата ПЕТРА КРАВЧУКА, який перебуває в Америці ще з перед першої світової війни. Коли б він, або хтонебудь з його родини знав про це, прошу зголоситись на адресу:
Peter MACIUK
R. R. 6,
Dunnville, Ont., Canada

Марія Антонівна Козакевіч, замужна Костирка, народжена 1899 р., пошукує рідних, які виїхали до Америки ще 1910 р.: Брат Андрій Антонович КОЗАКЕВИЧ, перебував у стейті Ню Йорк; Сестра по першім чоловікові Катерина Антонівна ЛЕСЯК, по другім чоловікові ТАШЕК, мала перебувати: Gary, Indiana. Зголоситись до:
Paul WASYLYSHYN
927 Queen St., W. Toronto, Ont., Canada

Пошукую ІВАНА й НИКОЛУ ІВАНЦІК, синів Петра, зі села Лісновичі. Писати прошу на адресу:
Iwan RIBYJ
1516 N. Lorel Ave.
Chicago 51, Ill., USA
Заграничні часописи прошу передрукувати.

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ"

ТАРЗАН, ч. 4044. Два проти одного.

THE PORTERS RESISTED BRIEFLY, THEN FLED IN WILD PANIC FROM THE PURSUING ANTHROPOIDS --

BUT BEN LINTON WAS FAR FROM HELPLESS. CALM, NOW, AGAINST THE THREAT OF DEATH, HE RACED THE JUNGLE LORD FOR THE PRECIOUS RIFLE!

Bob Lubbers and Dick Van Buren

Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

7-26-4044

Носії опиралися недовго, і в дикій паніці втекли від мавп'ячого племени, яке кинулось їх переслідувати . . .

Але Бен Лінтон ще не був зовсім безпорадний. Холоднокровний в обличчі смертельної небезпеки, він змагався тепер з паном джунглів за дорогоцінну рушницю.